

Riječka Majka

Glasilo Postulature službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić

God. V., Božić 2017. br. 2 (9) • Cijena 7 kn

RIJEČ UREDNICE	1
MOZAIK JEDNOGA ŽIVOTA	2
Počeci utemeljenja Družbe	2
110. godina kapele Presvetog Srca Isusova.	4
DANI MAJKE MARIJE KRUCIFIKSE.	8
Predstavljena knjiga "Majka Marija Krucifiksa Kozulić u Risiki" . 8	
Doživljaj nepravde pretvoren u put života i svetosti	10
Deseta obljetnica ponovnog otvorenja doma Marije Kozulić . . . 12	
Isus Krist je za mene sve	14
Spomen-slavlje blaženog preminuća Riječke Majke	16
95. obljetnica preminuća Marije Krucifikse u Slatini	17
Slatinski vjernici na misnom slavlju u Rijeci.	19
Pobožna Marijina hodočasnica	20
Isusova nasljedovateljica	22
MAJKA SVE VIŠE PRIVLAČI	23
Dan domovinske zahvalnosti i zahvalno slavlje	
Gospi Lurdskej na Pomeriju	23
Susret Postulatorice s roditeljima	27
Posjet Majci uvijek nadahnjuje	28
O Riječkoj Majci u župi Donji Lapac	29
Prvo stručno vijeće za odgojitelje/ice u vjeri	
u 2017./2018. pedagoškoj godini	30
Hrvatska treba ljude poput Riječke Majke	31
Knjiga koja evocira prošlost i potvrđuje	
univerzalne životne vrednote	34
Riječka Majka uvrštena među "Značajne žene Rijeke	
i okolice 19. i 20. stoljeća"	36
Moja Rijeka svijetli osobitim svjetlom	37
Marija Krucifiksa - uzor ljubavi prema bližnjemu	38
Predstavljena knjiga i otvorena izložba "Vodnjanske	
relikvije očima znanstvenika – antropološki pristup"	40
Poslanje dva po dva u Rijeci	42
Velikan	43
Svetac među nama	44
Više biti	45
SVJEDOČANSTVO O SVETOSTI ŽIVOTA	46
Razgovor učenica u Postulatori	46
PISMO MAJCI.	48
Nada siromaha	48
MAJCI U ČAST	49
Hvala ti, Majko Marijo, što si me pozvala...	49
Marija Krucifiksa Kozulić	50
Molitve i uslišanja.	52
Vatikanski radio o Majci Krucifiksi	54
Dan Službenice Božje.	55
Milodari	56
Molitva za beatifikaciju.	57

Glasilo Postulature
službenice Božje Majke Marije
Krucifikse Kozulić

Osnivač: Družba sestara
Presvetog Srca Isusova i
Postulatura službenice Božje
Majke Marije Krucifikse
Kozulić

Izdavač: Postulatura službenice
Božje Majke Marije Krucifikse
Kozulić

Glavna i odgovorna urednica:
s. Dobroslava Mlakić,
postulatorica

Adresa:
Postulatura službenice Božje
Majke Marije
Krucifikse Kozulić
HR-51 000 Rijeka, Pomerio 17
Tel.: (051) 325 936;
Mob.: 098 951 46 85

e-adresa:
postulatura.m.k.kozulic@
gmail.com
dobroslavam@yahoo.it

Lektura i korektura:
Jagoda Randić i s. Lidija Turić

Suradnici Postulature:
Helena Anušić, Ornella
Boseglav, s. Gabriella Corva,
s. Lidija Turić, Robert Marušić
i Fila Lokmer

Fotografije:
Foto Kurti, Arhiv Postulature

Grafički dizajn naslovnice:
Branko Lenić

*Glasilo izlazi povremeno
s dopuštenjem crkvenih i
redovničkih poglavara*

Grafička priprema i tisak:
Grafika Helvetica d.o.o. Rijeka

Poštovani štovatelji Riječke Majke i dragi čitatelji!

U lipnju 2017. papa Franjo ustanovio je Svjetski dan siromašnih, koji smo obilježili prvi put ove godine 19. studenoga na trideset treću nedjelju kroz godinu. U svojoj Poruci za taj Dan, Papa kaže: “Na kraju Jubileja milosrđa želio sam Crkvi predložiti Svjetski dan siromašnih, tako da u cijelom svijetu kršćanske zajednice postaju sve više i sve bolje konkretni znak Kristove ljubavi prema posljednjima i najpotrebitijima. Svjetskim danima koje su pokrenuli moji prethodnici, koji su već živjeli u životu naših zajednica, želim da se doda i taj Dan, koji im pridodaje izvrsnu evanđeosku puninu, to jest Isusovu povlaštenu ljubav prema siromašnima” (Poruka, br. 6). Tim je riječima papa Franjo pojasnio zašto je ustanovio Svjetski dan siromašnih i posvetio ga tom gorućem problemu u današnjem svijetu. Ustanovom toga Dana, Papa je rekao: “Tko želi ljubiti kao što je Isus ljubio, mora se povesti njegovim primjerom, poglavito kada je riječ o ljubavi prema siromašnima” (Poruka, br. 1). A u naslovu poruke: “Dječice, ne ljubimo riječju i jezikom, već djelom i istinom” (1 Iv 3, 18), potaknuo nas je da naša ljubav prema siromasima bude djelotvorna i da na taj način konkretno pridošemo evangelizaciji u današnjem svijetu. Nadalje Papa kaže: “Pozvani smo stoga pristupiti siromašnima, susretati ih, gledati ih u oči, zagrliti ih i tako im dati da osjete toplinu ljubavi koja razbija samoću. Njihova ispružena ruka također je poziv izaći iz naših sigurnosti i udobnosti i priznati vrijednost koju siromaštvo ima samo po sebi” (Poruka, br. 3).

Papa Franjo stavlja nam za uzor u ljubavi prema siromašnima sv. Franju Asiškoga koji se nije zadovoljio samo zagrliti gubavca, nego živjeti među njima. U tome nam može biti uzor i službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić – Riječka Majka koja se nadahnjivala na duhovnosti sv. Franje, a koja je stvorila i ostvarila životnu odluku: “Služit ću Gospodinu do vijeka, ali u siromašnima.” Za života su je nazivali Majkom siro-

mašnih jer nakon što je pridigla s golog tla prvu napuštenu i zapuštenu djevojčicu Liberatu (o kojoj smo pisali u posljednja dva broja Glasila), koja je ležala na malo vlažne slame, privinula je k sebi i donijela u svoj Zavod, poslije toga čitav život žrtvovala je za siromašne. Majka Marija Krucifiksa kojim god se apostolatom bavila uvijek su kod nje prednost imali siromašni.

U ovom broju Glasila izvješćujemo o proslavi Dana Riječke Majke te prigodnim propovijedima o 165. obljetnici njezina rođenja i 95. obljetnici blaženog preminuća. Donosimo i izvještaj o proslavi 110. obljetnice obnovljene odgojno-obrazovne ustanove i druge zgrade Zavoda Presvetog Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci te 10. godišnjici odgojno-obrazovnog rada Ženskoga učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić. Čitatelji mogu saznati kako je Majka Marija Krucifiksa kao graditeljica ustanova za siromašne, prije 110 godina, izgradila i kapelu Presvetog Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci. Nastavljamo i s priložima o osnutku i počecima Družbe koju je osnovala Majka Marija Krucifiksa, a u rubrici “Majka sve više privlači” govore zapisi o posjetiteljima u Kući utemeljenja Družbe u kojoj je Majka preminula na glasu svetosti. U ovom broju možete pročitati i o povratku sv. Leopolda u Rijeku. Na kraju upućujemo čitatelje da i nadalje mogu pratiti emisije o Riječkoj Majci svakoga 29. u mjesecu, i također pratiti javljanja i preporuke u molitve te o uslišanijima po zagovoru Riječke Majke.

I dok se pripremamo za svetkovinu Božića želim, u duhu poruke pape Franje za Dan siromašnih, da po primjeru na službenicu Božju Majku Mariju Krucifiksu Kozulić siromašni nađu mjesta u našim srcima i domovima kao što su to nalazili kod nje, kako je to zapisala jedna njezina suvremenica i svjedokinja.

Svima želim blagoslovljen Božić i sveto porođenje Isusovo.

s. Dobroslava Mlakić, postulatorica

Počeci utemeljenja Družbe

Korijeni, karizma i duhovnost Družbe se stara Presvetog Srca Isusova sadržani su već u Konstitucijama Pobožne udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova iz koje se rodila i razvila, a prema kojima je Marija Kozulić svoj život ravnala i živjela punih 20 godina. Udrugu je osnovao 25. studenoga 1879. tršćanski kapucin fra Arkandeo iz Camerina (1821.-1900.).

Promatrajući život Majke Marije Krucifikse Kozulić ne može se zaključiti da je ona bila zarana zanesena idejom da osnuje novu redovničku zajednicu. Spominjući svoj odlazak iz Trsta, Marija je puno kasnije zapisala da nije "ništa drugo razmišljala nego da će služiti Gospodinu i zauvijek da će mu služiti!"¹ No moguće je da se u toj Marijinoj odluci krije i njezin odaziv na Božji zov da postane redovnica i utemeljiteljica redovni-

ke zajednice. Životom predanog služenja i posvećenja Bogu i bližnjemu ona se neupitno potvrdila u laičkom staležu punih 20 godina, deset u Trstu i deset u riječkoj mjesnoj Crkvi, a potom je pri-
grlila redovnički život.

Marija Kozulić zaputila se Isusovim putem zajedno sa svojim prvim suradnicama koje su pošle s njom istim putem živjeti za druge i tako su se našle kao sestre (žene) koje prate Isusa na njegovu putu spasenja. Udrugu je karakteriziralo zajedništvo života i zajedništvo djelovanja. Tu su prvi korijeni i temelji Družbe. Djelovanje Udruge jednostavno je tražilo da se organizirano živi i radi, a učinci su bili neizostavni. Marija se i inače odli-

kovala organizacijskim sposobnostima i vrlo precizno stvarala je planove svoga djelovanja. Poslanje i djelovanje Marije Kozulić i njezinih prvih suradnica u Udruzi dovelo je do konačnog osnutka redovničke zajednice. Međutim,

Presveto Srce Isusovo na zastavi koju je Marija Kozulić izradila u svili i zlatu 1892. u Rijeci

¹ Pismo Marije Kozulić, 19. XII. 1910.

ipak se začetak nauma o osnutku Družbe, prije svega, krio u fra Arkandelovu srcu kako to potvrđuje i sama Marija riječima: “Od prvog trenutka kad je fra Arkandeo osnovao Udrugu Presvetog Srca Isusova nosio je u svom srcu jasno nadahnuće da od revnih članica trećoredica osnuje Udrugu Kćeri Presvetog Srca Isusova koju će pretvoriti u redovničku zajednicu i prema tom je cilju i ostvarenju duhovno i apostolski vodio članice.”² Marija Kozulić se već prije 29. godine života zavjetovala u djevičanstvu, a zavjete siromaštva i poslušnosti potvrdila životom, što je kasnije i potvrđeno. Prema tome, kod Marije Kozulić vidimo program jedne aktivne apostolske redovničke Družbe. Družba koja je nastala u svijetu i koja je otvorena za svijet. Porodila se u mukama svijeta da bi pomogla smanjivanju muka u svijetu.

O osnutku Družbe Marija je očito pisala 1892. fra Karlu iz Pordenonea i on joj u isto vrijeme odgovara: “Dakle, malo-pomalo Pobožna udruga poprima javna obilježja. Neka Bog bude blagoslovljen u svojim djelima, osobito u ovom, koje toliko slave daje njegovu Presvetom Srcu. Sretan je grad Rijeka koji vidi nastanak jedne kongregacije koja ima glavnu svrhu vjerski odgoj siromašne mladeži.”³ A fra Kajetano d’Arzignano potvrdno piše 18. veljače 1894. Mariji: “Vaša kongregacija, Vaša svrha, napori koje činite da je osnujete, jako mi se sviđaju i neće proći mnogo vremena pa ćete pjevati Te Deum.”⁴

Prvi pisani trag o fra Arkandeloj namjeri da Udrugu pretvori u redovničku zajednicu je zaključni tekst potvrđenih Konstitucija riječkoga ogranka Udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova iz 1892., gdje na str. 17-18, pod br. 14,

2 *Spis* br. 554, (bez datuma), sastoji se od četiri A3 rukopisne nenumerirane stranice na talijanskom jeziku. Izvornik u Arhivu Pergo di Cortona.

3 *Pismo fra Karla*, 1. VI. 1892.

4 *Pismo fra Kajetana*, Vittorio di Ceneda, 18. II. 1894.

čitamo: “Le Consorelle riunite in comunità religiosa coll’approvazione dell’ordinario, professeranno la vita comune in ogni cosa possibile, osservando colla maggior possibile perfezione i tre consigli evangelici: ‘Povertà, Castità, Ubbidienza conforme alle Costituzioni proprie di loro’. – Sestre sabrane u redovničku zajednicu, uz odobrenje ordinarija, obvezuju se na zajednički život u svemu i održavat će što je moguće savršenije tri evanđeoska zavjeta: siromaštvo, čistoću, poslušnost, prema vlastitim Konstitucijama.”⁵ Na kraju istih Konstitucija, nalazi se i autobiografska bilješka Marije Kozulić, koja se odnosi na svrhu buduće redovničke zajednice koju će fra Arkandeo i ona osnovati:

“N. B. Il punto: ‘Le Spose ruinitesi in Comunità relig. si farano obbligo di coscienza di ricevere nel proprio Istituto tutte quelle fanciulle povere ed abbandonate quidandole nella via della propria eterna salvezza, e poi dare ad esse l’educazione cristiana, vitto e vestito, ma tutto povero e ciò sempre e per ogni età.’ (Il sudetto punto non trovasi nelle sud. Costit. avendolo imposto il Rev. Fondatore P. Arkangelo da Camerino dopo scritta la presente regola.) Trovasi nel libro o quaderno # 57123. – N. B. Točka: Zaručnice koje su sabrane u redovničku zajednicu) obvezat će se u savjesti da će primati u svoju Ustanovu sve one siromašne i napuštene djevojčice, vodeći ih putem prema vječnom spasenju i pružit će im kršćanski odgoj, krov i odjeću, ali sve jednostavno i uvijek i za svaku dob. (Navedeni broj ne nalazi se u spo(menutim) Konsti(tucijama), a stavio ga je poštovani utemeljitelj o. Arkandeo iz Camerina, nakon što je napisao ovo Pravilo.) Nalazi se u knjizi ili bilježnici #57123.”⁶ (Navedena bilježnica nije dostupna).

5 *Costituzioni 1892.*, str. 17-18, br. 14.

6 *Costituzioni 1892.*, str. 21-22.

Međutim, nalazimo da i Marija Kozulić nekako u isto vrijeme godine 1892. razmišlja o utemeljenju redovničke zajednice, a razaznaje se to u fra Karlovu pismu, u kojem je on odgovara od polaganja doživotnog zavjeta čistoće: “Kad se pokaže prigoda da se udružite u redovničku zajednicu, ja ću Vas poučiti, ali se nadam da ću prije toga doći u Rijeku.”⁷ U lipnju iste godine također fra Karlo piše: “Sretan je grad koji vidi nastanak jedne kongregacije koja ima glavnu svrhu vjerski odgoj mladeži.”⁸

Iste godine u kolovozu također fra Kajetano piše Mariji: “S obzirom na pretvaranje u Družbu, shvatite da valja vrlo oprezno postupati. Treba temeljito proučiti i dobro razmisliti da se, ako se jednom osnuje zajednica, ona može uzdržati i trajati. Jer ako bi se nakon kratkog vremena raspala, to sigurno ne bi bilo lijepo. Stoga treba ići polaganim

⁷ Pismo fra Kajetana, Feltre, 16. III. 1892.

⁸ Pismo fra Karla, Lendinara, 1. VI. 1892.

koracima. Istina da Bog pomaže onima koji imaju povjerenje u njega... Ja sam siguran da će Vam prije ili kasnije Gospodin udijeliti takvu utjehu. Vjerujem stoga da će prikladno vrijeme stići. U međuvremenu dobro je nasljedovati apostole koji su se sastali u molitvi prije nego su primili Duha Svetoga. Svakako, to je pravilo koje moramo primjenjivati u svim pothvatima, a osobito u onima koji su značajniji. Ohrabrite stoga dobre Kćeri Presv. Srca također u moje ime i recite im neka budu čvrste u odluci da ne uzmiču pred nikakvom teškoćom, da imaju svetu hrabrost, jer će Gospodin biti uz njih i boriti se za njih... Samo hrabro, dakle, o dobra Marijo, nastavite uvijek tako, dapače, uvijek bolje, imajući uvijek na pameti da je Gospodnje ono dobro što činite, a ništa naše.”⁹

(*nastavlja se*)

s. Dobroslava Mlakić

⁹ Pismo fra Kajetana, Deserto, 23. VIII. 1892.

110. godina kapele Presvetog Srca Isusova

U rujnu 2017. Družba sestara Presvetog Srca Isusova obilježila je 110. obljetnicu obnovljene odgojno-obrazovne ustanove i druge zgrade Zavoda Presvetog Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci, koju je izgradila Majka Marija Krucifiksa Kozulić za siromašnu djecu i mladež. Ujedno je Družba u istoj ustanovi svečano obilježila deset godina rada Ženskoga učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić. Međutim, prije 110 godina u istoj je ustanovi Majka Marija Krucifiksa istodobno izgradila i kapelu Presvetog Srca Isusova, jer ona je uz raznovrsni apostolat bila i graditeljica karitativno-odgojnih ustanova u Trstu, u Rijeci i na

otoku Krku.

Naime, rod Kozulića iz kojeg potječe Marija Kozulić čine veleposjednici poznati i po gradnji velikih vila i palača pa je očito ona naslijedila od svojih predaka duh i sposobnost graditeljskog i organizacijskog umijeća, što svjedoče i danas čvrsti temelji Zavoda koji je izgradila.

Marija Kozulić u svakom je svom apostolatu, bilo da se bavila katehizacijom djece i mladeži ili skrbila za siromašne obitelji, bolesne i umiruće, dnevno pronalazila vrijeme za molitvu i razne pobožnosti i provodila je u crkvi jedan sat u molitvi i klanjanju pred

Prvotni izgled kapele Presv. Srca Isusova

Presvetim Oltarskim Sakramentom. Stoga je žarko željela što prije u svome Zavodu izgraditi i kapelu. Temeljni kamen za novu zgradu Zavoda i kapele položila je 16. lipnja 1905. godine. Budući da je bila velika štovateljica sv. Josipa, radovima je započela godine 1906. u ožujku, mjesecu posvećenom u čast toga moćnoga sveca, pod čiju je zaštitu stavila cjelokupnu izgradnju. Kompletnu izvedbenu projektnu dokumentaciju izradio je poznati riječki projektant Giovanni Maria Curet, koji je projektirao i velebnu crkvu Gospe Lurdske u Rijeci, na Žabici, a izgradio je glasoviti riječki kapucin provincijal fra Bernardin Škrianić (1885.-1932.).

Majka je gradila s velikim pouzdanjem u Božju providnost, koju je otkrivala kao jasne znakove s neba, imajući čvrstu vjeru u Gospodina, po njegovoj riječi: “Sve što zaištete u molitvi vjerujući, primit ćete” (Mt 21, 22). Gradnja je prekidana zbog nedostatka finan-

cijskih sredstava te je Majka Marija Krucifiksa morala uzeti i zajmove, ali uvijek s pogledom uprtim u nebo. U vrijeme prekida radova organizirala je molitvu po gradilištu, a sv. Josipa nije napuštala zovući ga u pomoć. Na blagdan sv. Josipa, 19. ožujka 1906., zapisala je u Kronici Zavoda: “Dan kao nikad drag i lijep. Sv. Josip nas obasipa velikim i lijepim milostima duhovne i materijalne naravi. On nas zagovara kod Boga da možemo završiti našu gradnju. Sve se zajedno sestre i postulante njemu utječemo i posvećujemo.”¹⁰

U travnju 1906. ponovno je zapisala: “Zavod stalno napreduje pod divnim vodstvom Presvetog Srca Isusova, vidimo uvijek milosti! Nova kuća i nova kapela (gdje ćemo konačno imati Presveti Sakrament), nadamo se da će uskoro biti gotove. Poslove smo za vrijeme zime morale prekinuti, jer se potrošio novac velikodušne dobročiniteljice! Ali stalne moli-

¹⁰ Usp. *Isto*, str. 14.

tve sv. Josipu donijele su nam uslišanje jedne naše molbe upućene Kralju za gradsku lutriju; to će nam stići, čini se, u lipnju. U međuvremenu uzet ćemo zajam da ne izgubimo poslove.”¹¹

Fra Bernardin Škrivanić povremeno je posjećivao i nadgledao gradilište i svaki put je hrabrio Majku i cijelu zajednicu i blagoslivljao ih učvršćujući u molitvi i nadi.¹² I senjsko-modruški biskup Antun Maurović (1851.-1908.) posjetio je gradilište 1. lipnja 1906. i bio je duboko ganut gledajući novo zdanje pred kojim su bile okupljene siromašne djevojčice, kojima je donio darove i obećao ih pratiti svojom molitvom.

Kapela je dovršena i svečano otvorena na blagdan rođenja Marijina, 8. rujna 1907., a svečano otvorenje zgrade upriličeno je 22. rujna iste godine. Tko je tada mogao biti radosniji od graditeljice Majke Marije Krucifikse, koja je tom prigodom zapisala: “Sve smo uistinu obuzete svetom radošću.”¹³ Na dan otvorenja kapele isusovac o. Felice Pozzi slavio je sv. misu, a tom je prigodom papa Pio X. poslao zajednici svoj apostolski blagoslov. Bio je to nezaboravan i beskrajno radostan dan u životu Majke Marije Krucifikse jer je Isus uslišao njezine molitve i poziv: “Mane nobiscum Domine - Ostani s nama, Gospodine!”

Nakon otvorenja kapele na Pomeriju,

11 *Pismo s. Marije Krucifikse*, 11. IV. 1906.

12 *Usp. Isto*, str. 31, 33, 95.

13 *Isto*, str. 27-28.

Majka je odmah uspostavila 24-satno euharistijsko klanjanje svakoga četvrtka na petak i svakodnevno jednosatno klanjanje te odlučila da tako ostane “per sempre”, a ona je redovito pred Svetoostajstvom bdjela noću jedan do dva sata. Uvela je i dnevno klanjanje svakoga prvog petka u mjesecu, a redovitu misnu nakanu toga dana odredila je za dobročinitelje, jer je sve izgradila s vjerom i molitvom u Božju providnost. Majka je vjerovala da Bog uslišava jednodušnu molitvu i molitve iz čistih i nevinih srdaca i zato je u vrijeme gradnje druge zgrade Zavoda i kapele pokrenula posebnu molitvu za dobročinitelje koju je tri puta dnevno molila sa sestrama i djevojčicama poslije molitve Anđeo Gospodnji, a koju i danas cijela Družba svakodnevno moli: “Budi hvaljen i slavljen svaki čas Isus u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Presveto Srce Isusovo, blagoslovi naše dobročinitelje, njihove obitelji, žive i preminule. Djevice Lauretanska, moli za nas.”¹⁴ Koliko je Majka bila velika i revna štovateljica euharistije otkrivamo i u njezinoj molitvi pri svakom poklonu Presvetom Oltarskom Sakramentu: “Budi hvaljen i slavljen, blagoslovljen, služen i ljubljen uvijek i posvuda Isus u Presvetom Oltarskom Sakramentu i u svim svetohraništima svijeta do svršetka vijeka. Amen.”

14 *Usp. Almanacco delle Famiglie per l'anno 1919*, ed. Istituto del Sacro Cuore in Fiume, Fiume, Stabilimento Art. Tipogr. “Miriam”, str. 8-9.

Tvoje lijepo Ime, draga Majko Marijo,
ispunja milinom dušu moju.
Nek živi Djeвица koju svijet časti,
naša Gospa od Presvetog Srca.

Tvoje prekrasno Ime, Djevice,
ražaruje ljubavljdu dušu i srce.
Nek živi Djeвица koju svijet časti,
naša Gospa od Presvetog Srca.

Marija Kozulić

KAPELA PRESVETOG SRCA ISUSOVA

POMERIO 17, RIJEKA

DANI SLUŽBENICE BOŽJE MAJKE MARIJE KRUCIFIKSE KOZULIĆ

TRODNEVNICA

od 26. do 28. rujna 2017.

Sveta krunica u 17.30 sati

Sveta misa u 18.00 sati

Euharistijsko slavlje predvodi:

prof. dr. PAVO JURJIŠIĆ,

postulator kauze slugе Božjega Josipa Stadlera

Prvi dan trodnevnice održat će se u crkvi

Marijina Uznesenja/Assunta, Rijeka

Ostale dane u kapeli Presvetog Srca Isusova
Pomerio 17

DAN PREMINUĆA RIJEČKE MAJKE

Petak, 29. rujna

Euharistijsko slavlje u 18 sati predvodi

mons. dr. ANTUN ŠKVORČEVIĆ, biskup požeški

Predstavljena knjiga “Majka Marija Krucifiksa Kozulić u Risiku”

Autorica knjige s. Dobroslava Mlakić, krčki biskup mons. Ivica Petanjak i mons. Franjo Velčić

Utorak 26. rujna u najstarijoj riječkoj župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije misnim slavljem te predstavljanjem knjige “Majka Marija Krucifiksa Kozulić u Risiku” otvoreni su Dani službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice jedine autohtone riječke redovničke zajednice – Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, ali i na mnogim drugim poljima zaslužne Riječanke. O jedinom sirotištu u Krčkoj biskupiji i djelovanju Riječke Majke piše postulatorica njezine kauze s. Dobroslava Mlakić, a djelo su predstavili krčki biskup mons. dr. sc. Ivica Petanjak i generalni vikar Krčke biskupije mons. dr. sc. Franjo Velčić. Riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić zahvalio je autorici knjige za neumoran trud u istraživanju života i djela Marije Kozulić. Riječku Majku istaknuo je kao uzor i učiteljicu u izvršavanju

Isusove zapovjedi ljubavi prema najpotrebitijima.

Društveno-političke i crkvene prilike bile su sve samo ne idilične za apostolat Riječke Majke na otoku Krku, gdje je u godinama nakon Prvoga svjetskog rata otvorila jedino sirotište u Krčkoj biskupiji. U Risiku je došla 23. ožujka 1915., a u Rijeku se iscrpljena i bolesna vratila 7. prosinca 1919. Prema riječima krčkoga biskupa mons. dr. Ivica Petanjka, vrijednost knjige je i u tome što osvjetljava Krčku biskupiju u vrijeme Prvoga svjetskog rata i poraća te život malih ljudi u vrijeme velikog siromaštva. Djelo otkriva suradnju Riječke Majke sa slugom Božjim biskupom Antunom Mahnićem i mnogim drugim svećenicima Krčke biskupije u pomaganju napuštenoj i siromašnoj djeci i bolesnicima. “Marija Kozulić je poslana iz Rijeke u Risiku, ali je to

U crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije

prihvatila kao Božju volju. Ova knjiga govori i o nepravdi koju su joj nanosili i ljudi Crkve i o tome da se uzdigla iznad tih nepravdi. Treba je čitati kao ostvareni život osobe koja je odlučila sav svoj život posvetiti Bogu služeći siromašnoj i napuštenoj djeci, skrbeći za njih materijalno i duhovno.”

Biskup je dodao kako ova knjiga potiče na razmišljanje i ispit savjesti. “Da ova knjiga ne bude samo lagano štivo, ona potiče i na razmišljanje. Jesu li dvije rođene sestre i k tomu redovnice iste Družbe neka vrsta tragične paradigme našeg naroda koji je podijeljen unutar samoga sebe, pa se na njega može primijeniti izreka: ‘Ako nemaš neprijatelja, majka ti ga rodi.’ Netko mora biti protiv tebe, netko ti mora biti opozicija, pa makar i ne postojao razlog. Stvari nisu tako bezazlene. One dotiču dno ljudske egzistencije i nešto na što je današnji čovjek veoma osjetljiv: pravda i pravednost! Današnji čovjek nije sposoban i spreman podnositi nepravdu.” Dodao je da danas nepravdu neće podnijeti niti oni koji sebe zovu karizmaticima. To nas stavlja pred nove izazove: Do koje se mjere nepravda treba podnositi i trpjeti? Imaju li ljudi Crkve u ime

nekoj svog prava drugima nanositi nepravdu i očekivati da će je ovi drugi strpljivo podnositi i reći: ‘Volja Božja’. Majka Krucifiksa se uspjela izdignuti iznad tih nepravdi koje su došle i od ljudi Crkve i niti čime pokazivati da joj se čini nepravda, nego sve prihvaćajući iz ruke Božje kao njegovu volju, rekao je biskup Petanjak. Na kraju je potaknuo okupljene da se nadahnjuju njezinim životom i molitvama.

Recenzent knjige mons. dr. Velčić objasnio je da djelo donosi cijeli kontekst djelovanja Marije Kozulić te da objašnjava i njezin odnos prema nacionalnom pitanju. Već tada je živjela multinacionalnost, multietničnost i njezin život bio je prožet ljubavlju i poštovanjem prema svima, bili oni talijanske ili hrvatske nacionalnosti. “Doživjela je nepravdu kad je Rijeka pripala Italiji. Kao utemeljiteljica Družbe stavljena je u drugi plan, poslana je u malu Risiku zajedno s ostalim sestrama Hrvaticama. Sve je to primila u duhu vjere i poslušnosti i u Risiku se opet pokazala velika dijeleći s tom zajednicom i dobro i zlo.” Recenzent je istaknuo kako je za kauzu velik doprinos što se autorica uhvatila u koštac zacicelo s jednim od najdelikatnijih pitanja koje ne

može mimoći ovaj postupak, a to je: kako se Riječka Majka odnosila prema nacionalnom pitanju i nacionalnoj pripadnosti kada je u pitanje došla teritorijalna i politička pripadnost grada Rijeke nakon Prvoga svjetskog rata.

Prigodnu riječ na predstavljanju uputila je vrhovna glavarica sestara Presvetog Srca Isusova u Rijeci s. Nives Stubičar. Predstavljajući i svim okupljenima zahvalila je autorica knjige i postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić. Zaključno, župnik župe Uznesenja Blažene Djevice Marije u Rijeci mons. Sanjin Francetić vjernicima je kazao kako je Riječka Majka krštena u ovoj najstarijoj riječkoj župnoj crkvi te da se u njoj još uvijek nalazi

krstionica iz tog vremena.

Promocija knjige okupila je velik broj vjernika i sestara iz Riječke metropolije, a odazvala joj se i poglavarica talijanske sestrinske zajednice s. Elena Agosto. U glazbenom dijelu nastupile su učenice Ženskoga učeničkog doma “Marija Krucifiksa Kozulić” te Barbara Brezac Benigar i Vlaho Prohaska koji su premijerno izveli skladbu posvećenu Riječkoj Majci. Službenica Božja Marija Krucifiksa Kozulić umrla je na glasu svetosti prije 95 godina i za nju se vodi postupak za proglašenje blaženom i svetom.

Helena Anušić

Doživljaj nepravde pretvoren u put života i svetosti

U okviru obilježavanja Dana službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić (Rijeka, 20. rujna 1852. - 29. rujna 1922.), u organizaciji Družbe sestara Presvetog Srca Isusova jučer je (26. rujna) u Rijeci u prepunoj župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije svečano predstavljena vrijedna knjiga s. Dobroslave Mlakić “Majka Marija Krucifiksa Kozulić u Risiki”.

U programu predstavljanja knjige sudjevali su mons. dr. sc. Ivica Petanjak, krčki biskup, mons. dr. sc. Franjo Velčić, generalni vikar Krčke biskupije te autorica s. Dobroslava Mlakić.

U glazbenom dijelu programa nastupili su Barbara Brezac Benigar i Vlaho Prohaska te učenice Doma Marije Krucifikse Kozulić.

Ova vrijedna dokumentarna knjiga posvećena je boravku Majke Krucifikse u Risiki kamo je upućena, doslovno degradirana, kao Utemeljiteljica Družbe Presvetog Srca Isusova u Rijeci. U knjizi se detaljno opisuje život Risike, način preživljavanja u siromašnim i teškim okolnostima, religioznost i život maloga čovjeka, otočanina. U Risiki je Majka osnovala filijalu Družbe u uređenoj i nadograđenoj kući koju je mještanka Marija Brusić zvana Marejka (1829.-1915.) oporučno ostavila Družbi. Svrha samostanske kuće u Risiki bila

je odgoj i skrb za siročad i siromašnu djecu.

Majci Mariji je kao utemeljiteljici Družbe svakako nanesena velika nepravda premještajem iz Rijeke u Risiku, pogotovo i zbog činjenice da je njezina sestra Terezija imenovana poglavaricom zajednice u Rijeci. Ipak, ona je tu odluku prihvatila izvanrednom vjerom, svetačkom poniznošću, apsolutnom poslušnošću volji Božjoj. Doživljaj nepravde uspjela je prihvatiti i pretvoriti u put života i svetosti.

U Risiku se sva predala služenju siromašnima, a za njihovo uzdržavanje obrađivala je, prvi put u životu, zemlju, a odlazila je i prositi. Ondje je stigla 1915. u 64. godini života kada joj je zapravo trebalo više predaha nego silnih, gotovo natprirodnih napora koji su je čekali. Ovu filijalu Družbe nazvala je "Dom sv. Josipa" (kojega je posebno štivala), a narod i svećenstvo su taj dom nazivali sirotištem.

Bolesna, 1919. godine, vratila se u Rijeku. Svojim duhovnim kćerima ostala je uzor kreposti, vjere i poslušnosti. Na kraju života često je govorila: "Rado ostavljam zemlju, jer sam ispunila svoje poslanje." S. Dobroslava naglašava da takve riječi na kraju svoga života mogu izreći samo svete osobe.

Krčki biskup dr. Ivica Petanjak u svome predstavljanju naglasio je kako pažljivi čitatelj može knjigu pročitati u jednome dahu, i to kao roman, ali i kao ispit savjesti. U njoj je očito kako se prije stotinu godina na Krku živjelo od rada svojih ruku, kako se i prosilo po Slavoniji i Srijemu u kojima se nekad "bijeli kruh jelo", a danas se stanovništvo masovno iseljava. Knjigu treba čitati kao ostvareni život osobe koja je svoj život posvetila Bogu i ljudima, skrbeći, prije svega, o siromašnoj i napuštenoj djeci. "Knjiga je lijepa, jer tako danas mora biti!" ustvrdio je krčki biskup. Potiče nas i na razmišljanje o nepravdama, odnosu među sestrama koji potvrđuje i narodnu mudrosnicu: "Ako nemaš neprijatelja, majka će ti

ga roditi." Na kraju svog izlaganja izdvojio je misao Marije Krucifikse: "Razboritost, vjera, nada, ljubav, ljubav prema Bogu i bližnjemu."

Recenzent dr. Franjo Velčić naveo je kako iz knjige iščitavamo jedan život posvećen Bogu i čovjeku te da u domenu Marijinih vrlina ulazi pitanje pravičnosti i pravde, o pravu svakoga naroda na svoj teritorij, jezik i neovisnost. Njezin je život bio prožet ljubavlju i poštovanjem prema svima bez obzira na nacionalnost. Istaknuo je kako Marija sve nepravde kao i "progon" iz redovničke zajednice koju je utemeljila i u kojoj njezina rođena (i redovnička) sestra Terezija postaje poglavaricom prima u duhu vjere i poslušnosti, bez otpora prema odlukama svojih poglavara.

Autorica s. Dobroslava Mlakić biranim je riječima zahvalila svim dobročiniteljima i onima koji su na bilo koji način pomogli da knjiga ugleda svjetlo dana, a za crkvu u kojoj je održana promocija naglasila je da je važna u životu Majke Marije Kozulić, jer je u njoj krštena, u njoj je primila i ostale svete sakramente.

Knjiga se zaista čita poput zanimljivog romana, ona baca nove zrake svjetlosti na povijesnu istinu o Marijinu boravku u Risiku i približava nam svetost njezina života. Vjerujem da će i postupak za njezino proglašenje blaženom biti uspješno okončan.

Marija Gračaković

Deseta obljetnica ponovnog otvorenja doma Marije Kozulić

Uzvanici na predstavljanju monografije Doma

U danima pripreme za obilježavanje 95. obljetnice preminuća Majke Marije Krucifikse Kozulić 29. rujna, sestre Družbe Presvetog Srca Isusova 27. rujna predstavile su monografiju kojom su obilježile 10. obljetnicu ponovnog otvorenja Ženskoga učeničkog doma koji nosi ime utemeljiteljice Marije Krucifikse u njihovu samostanu u središtu Rijeke. Bila je to ujedno i 110. obljetnica početka djelovanja ove ustanove koja je nakon Drugoga svjetskog rata prisilno zatvorena.

Monografiju je uredila i predstavila u prostorima doma profesorica Nikolina Matić te istaknula kako su u njoj objavljeni i radovi učenica. Tu je i osvrt na odgojno-obrazovni rad i program doma, a sve je protkano brojnim fotografijama koje najbolje govore o aktivnostima učenica. Monografija dakako donosi i povijest Zavoda i ustanove, o čemu je

više rekla s. Dobroslava Mlakić, postulatorica kauze za proglašenje blaženom i svetom Marije Krucifikse. Riječi zahvale svim suradnicima i podupirateljima djelovanja časnih sestara na Pomeriju uputila je ravnateljica Doma s. Anita Crnković.

Prije predstavljanja monografije, misu drugoga dana trodnevnice u samostanskoj kapeli predvodio je dr. Pavo Jurišić iz Sarajeva, postulator kauze sluga Božjega Josipa Stadlera. Postulator dr. Jurišić istaknuo je da su siromašni bili glavna briga i nadbiskupu Stadleru i Majci Mariji Krucifiksi. Oboje su graditelji i osnivači ustanova za siromašne. Oboma je djelo iz Trsta bilo poticaj da započnu karitativni rad s djevojkama, s vjerom u Božju providnost, odnosno u samom temelju Družbe Majke Marije Krucifikse u Rijeci i Stadlerovih sestara u Sarajevu nalazi se ista

Nastup djevojaka Doma

karizma i isto središte iz kojega su nikle, a to je Presveto Srce Isusovo, izvor ljubavi i milosti. A djelo Majke Krucifikse trebalo se proširiti i u Bosnu i Hercegovinu jer je planirala karitativno polje rada u Sarajevu.

Majka Marija Krucifiksa i Josip Stadler nisu činili samo ono što su mogli i “koliko su im sredstva dopuštala, nego su činili uvijek nešto više. Dao Bog da i mi počnemo činiti tako”, završio je dr. Jurišić.

Danijel Delonga

O monografiji

Kada je Riječka Majka osnovala Zavod, osnovala ga je sa željom da njezin apostolat nastave njezine nasljedovateljice. Na mjestu Zavoda punih deset godina u kontinuitetu djeluje Ženski učenički dom “Marija Krucifiksa Kozulić” koji djevojkama pruža ne samo smještaj nego i puno više. Upravo o tome svjedoče stranice monografije u kojoj se, uz redovan pregled događanja i informacija o Domu, mogu pročitati prekrasna svjedočanstva djevojaka koje su tijekom školovanja boravile u njemu. Fotogalerija vodi nas u prošlost, uspješna natjecanja u kojima su sudjelovale djevojke, priredbe, kreativne radionice, glazbene večeri, ali i upoznaju s onim što Dom svojim učenicama pruža. Sve to potkrijepljeno je tekstovima vrhovne glavarice s. Nives Stubičar te ravnateljice Doma s. Anite Anđe Crnković, a ono što monografiju čini doista ‘učeničkom’ su radovi učenica koje su aktivno sudjelovale pišući za monografiju - svjedočanstvo djelotvorne ljubavi u gradu Rijeci.

Helena Anušić

Isus Krist je za mene sve

Itreći dan trodnevnice, 28. rujna, misno slavlje predvodio je i propovijedao u kape- li Presvetog Srca Isusova, o 95. obljetnici blaženoga preminuća službenice Božje Majke Marije Krucifikse, profesor Teologije u Sara- jevu dr. Pavo Jurišić, postulator kauze sluga Božjega Josipa Stadlera. S njime je suslavio mons. Nikola Imbrišak, kancelar Riječke nad- biskupije.

Temeljna misao trećega dana predvodi- telja dr. Pave Jurišića bila je: “Isus Krist je za mene sve”. Istaknuo je da se duša, ako je pra- zna, ne može nasititi blagostanjem, jer prorok Hagaj govori: “Sijete mnogo, malo dovozite; jedete, a niste siti; pijete, a napojit se ne mo- žete; odijevate se, a nije vam toplo. Poslenik zarađuje plaću, a stavlja je u prodrt tobolac” (Hag 1, 6). Zadovoljavanje materijalnih po-

treba ne siti glad duše. Kad se Izrael vratio iz sužanjstva, narod je zborio da nije vrijeme da se sazda Dom Gospodnji. Valja se najprije po- brinuti za krov nad glavom i ostalo potrebno za tijelo. Jer prije nego što govorimo o kruhu za život vječni, potrebno je ljudima dati kruha za život. I naš narod u prošlom ratu prošao je put izbjeglištva i progonstva, mnogi i zaro- bljeništva, a na povratku odakle se krenulo? Većinom se krenulo istodobno od obnove vlastitih kuća i Božje kuće.

Bog nas je krijepio u progonstvu i trajno nas poziva da ne smijemo biti gladni. Bog je tu da nas nahrani i nasiti svojom riječju. No ta se iskustva s Bogom brzo zaboravljaju jer nam nikada nije dovoljno.

Službenica Božja Majka Marija Krucifiksa se uza svu svoju brigu za potrebne brinula i

za uspon vlastite Družbe i željela je sačuvati vedrinu Duha služeći Gospodinu u potpunoj poniznosti, pa će reći: “Sebičnost je gladna, ona je rugoba srca.” Sebičnost je izvor svih grijeha. Majka je posvetila svoj život siromasima i odrekla se svega. Jasno je da su danas druga vremena i mnoge vrijednosti poretka se ruše. Majka Marija Krucifiksa unosila je reda ondje gdje se bio uvukao nered, “s nakanom da postavi stvari na pravo mjesto”, rekao je dr. Jurišić.

Mi danas živimo u svijetu u kojemu nam prijete mnoge opasnosti. Tu nam Službenica Božja može pomoći da ne dopustimo da se zarazimo od nereda, nego da se zalažemo da se dovede u red sve što se može urediti i da ne dopustimo da se zarazimo od nereda, nego da se zalažemo za urednu ljubav u svom životu.

“Majka Krucifiksa bila je ispunjena gorućom ljubavlju prema siromasima jer je znala da siromasi imaju mnogo zajedničkoga s Bogom. Ako treba biti rasipan, onda radije budimo rasipni prema siromašnima nego prema oholim predstavnicima”, završio je propovjednik dr. Jurišić.

Na kraju misnoga slavlja, vjernici i štovatelji službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić koji su sva tri dana sudjelovali u većem broju na euharistijskom slavlju mogli su pogledati izložbu o životu i djelovanju Službenice Božje te se pomoliti u spomen-sobi u kojoj je ona blaženo preminula. I tijekom svih Dana Riječke Majke pod misnih slavljem zdušno se molilo za njezino proglašenje blaženom i svetom.

s. Dobroslava

Schola Cantorum Rijeka i voditeljica zbora maestra Ingrid Haller

Spomen-slavlje blaženog preminuća Riječke Majke

Predvoditelj misnoga slavlja mons. dr. Antun Škvorčević, požeški biskup

U petak 29. rujna euharistijskim slavljem u vrtu Družbe sestara Presvetog Srca Isusova na Pomeriju obilježen je Dan službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Riječka Majka preminula je 29. rujna 1922. i ova godina je u znaku 95. obljetnice njezina blažena preminuća. Misu je predvodio požeški biskup mons. dr. Antun Škvorčević.

Prigodnu riječ na početku je uputila vrhovna glavarica sestara Presvetog Srca Isusova u Rijeci s. Nives Stubičar. Utemeljiteljicu Družbe istaknula je kao uzor sestrama koje nastavljaju njezino poslanje, ali i svim vjernicima. U njoj možemo prepoznati primjer kako se unatoč mnogim poteškoćama svetost može postići. Njezino prepuštanje Božjoj volji uzor nam je da i mi sav svoj život povjerimo Očinskim rukama koje su otvorene za nas. Njezina izreka: "Rado ostavljam zemlju jer sam ispunila svoje poslanje!" nama je poticaj za vjerno vršenje našega poslanja, rekla je s. Nives.

Biskup Škvorčević u propovijedi je istaknuo da smo stvoreni kao slobodna bića i ta sloboda je

neuhvatljivo stanje našega duha, no s druge strane smo i vrlo ranjivi. Zbog toga zlo trpimo kao prihvatljivo stanje i ne vidimo da je Isus započeo pokret pobjede nad zlom i smrću. Potrebno je gledati i u dubini svoga bića vidjeti da oni koji povjeruju u Isusa, vjerom će dobiti božanski vid. Zato je potrebno zapitati se kojim pogledom gledamo: sebičnim ili pogledom duha, tj. cjelovitim pogledom našega bića, rekao je biskup.

Marija Krucifiksa u mladosti je shvatila da ne vidi dobro i na koljenima u svojoj obitelji postala je ona koja je progledala pogledom Isusove objave. Shvatila je da će svoj život sjediniti s Isusovim križem samo ako bude gledala pogledom vjere. Propovjednik je na kraju istaknuo da nam Riječka Majka poručuje da se ne odrekemo Božjega nauma o nama. Na kraju mise sestre su požeškom biskupu darovale reljef službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, rad kiparice Linde Milić Kršnjavi.

Helena Anušić

95. obljetnica preminuća Marije Krucifikse u Slatini

Slatinski župnici vlč. Dragan Hrgić i vlč. Nikola Jušić

Cjelodnevni euharistijski klanjanjem, posebnim programom učenika slatinskih škola i njihovih vjeroučiteljica te svečanim euharistijskim slavljem u dvorištu samostana Družbe sestara Presvetog Srca Isusova u Slatini obilježeno je 95 godina od smrti Majke Marije Krucifikse Kozulić. Obljetnica je obilježena dan uoči odlaska slatinskih vjernika, župnika i časnih sestara na središnje obilježavanje u Rijeku, gdje je ta službenica Božja rođena, duhovno i humanitarno djelovala i preminula.

U slatinskom samostanu upriličuje se posebna molitva svakog 29. dana u mjesecu, jer je Marija Krucifiksa Kozulić utemeljila Družbu sestara Presvetog Srca Isusova, a one

mole za uspješni završetak postupka njezine beatifikacije. Od prošle godine 29. rujna, na dan smrti Marije Krucifikse Kozulić, slatinske župe u dvorištu samostana zajedno organiziraju cjelodnevno euharistijsko klanjanje i svečanu svetu misu.

U nazočnosti velikog broja vjernika, svečano euharistijsko slavlje u četvrtak su u večernjim satima služili župnici vlč. Dragan Hrgić i vlč. Nikola Jušić. Govoreći o gradnji Božjega hrama u nama, vlč. Jušić u nadahnutoj propovijedi podsjetio je na životni put Vinka Paulskog, koji se potkraj 16. stojeća zaradio za svećenika da bi bio bogat. Ali kako se nije ostvarivala zamišljena svrha ređenja, svećenik je počeo graditi dom Gospodnji u sebi.

Radio je u župi siromašnih ljudi i shvatio da je veće bogatstvo davati nego primati. Utemeljio je zajednicu Kćeri kršćanske ljubavi, jer tada redovnice još nisu smjele djelovati izvan samostana, i tako ustanovio prvu redovničku zajednicu otvorenog tipa.

Po uzoru na sv. Vinka i tolike druge svece, Marija Kozulić počela je okupljati bijedne, malene i odbačene, dovoditi ih u jednu kuću i skrbiti o njima, ali i tražiti suradnice da pomognu Bogu živomu da se objavi u svojoj dobroti. I tako je uzrasla Majka Marija Krucifiksa Kozulić, ne gradeći kuće, nego izgrađujući sebe. Ona je u sebi izgradila baziliku dobrote Božje. Svjesna da neće navijeke činiti dobro svojim zemaljskim rukama, htjela je svome hramu, sebi, pridružiti mnoge hramove, i zato se trudila u odgoju prvih svojih suradnica i sestara da se one u školi poniznosti Srca Isusova oblikuju ne za djelo prebivanja u samostanu, nego za djela dobrotvornosti mnogog potrebitoj braći, rekao je vlč. Jušić.

I na koncu, ustvrdio je, gotovo da i nije važno hoće li ona biti proglašena blaženom i svetom. Ona je već sveta, jer i Slatinom hode one koje je Majka Krucifiksa učila da najprije sagrade u sebi Božji hram, pa neka se ljudi pitaju kako da u ovom svijetu zločestoća u mnogim ženama živi sloboda ljubavi. Iako odjevene u crno, one nose svjetlo. Iako nedane, smiju se, iako ne posjeduju ništa, još uvijek imaju i nešto dati. To je pravi spomenik i Majci Krucifiksi i njezinim kćerima Družbe sestara Presvetog Srca Isusova u Slatini.

Poslije svečane euharistije s molitvom za sve sestre koje su živjele i radile u slatinskom samostanu i molitvom za Majku Mariju Krucifiksu Kozulić, župnik vlč. Dragan Hrgić najavio je osnivanje karitativne zajednice naziva Prijatelji Majke Krucifikse. Njezini će članovi jednom mjesečno obilaziti stare i nemoćne, pomagati im u kućanskim poslovima i pribavljati sve što im je potrebno.

Petar Žarković

Slatinski vjernici na misnom slavlju u Rijeci

Obilježavajući 95. obljetnicu od smrti Majke Marije Krucifikse Kozulić, slatinske časne sestre Družbe Presvetog Srca Isusova organizirale su 29. rujna odlazak u Rijeku na središnje misno slavlje u samostan Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. Bio je to samo jedan u nizu znakova ljubavi i zahvalnosti časnih sestara i slatinskih vjernika prema Majci Mariji Krucifiksi Kozulić, ali i Slatinčana prema svojim časnim sestrama Presvetog Srca Isusova čiju su 80. obljetnicu djelovanja obilježili početkom srpnja prigodnim programom.

Obilježavanje 95. obljetnice od smrti Majke Marije Krucifikse počelo je 28. rujna cjelodnevnim euharistijskim klanjanjem, posebnim programom učenika slatinskih škola i njihovih vjeroučiteljica te svečanim euharistijskim slavljem koje su služili župnici vlč. Dragan Hrgić i vlč. Nikola Jušić u dvorištu samostana Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, a nastavilo se sutradan u Rijeci.

Na put u Rijeku u jutarnjim satima krenulo je četrdesetak vjernika. Autobus je, praćen molitvom i pjesmom, iza sebe ostavljao kilometre prijednog puta i u ranim poslijepodnevnim satima stigli smo na odredište.

Dolaskom u Rijeku posjetili smo samostan "Nazaret", Kuću maticu Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, gdje nas je pozdravila i dobrodošlicu zaželjela vrhovna glavarica s. Nives Stubičar, nekoć časna sestra u Slatini. Sestra Krešimira, koja je i predvodila ovo putovanje, poklonila je s. Nives sliku Bogorodice slatinskog slikara Josipa Jurkina, dar gospođe Đurđice Tkalčević. Nakon okrepe koju su nam pripremile časne sestre, s. Nives nas je upoznala s radom samostana i dječjeg vrtića. Promatrajući razigrane mališane, nismo

mogli ne pomisliti kako je sreća biti zaogrnut tolikom ljubavlju i rasti uz one kojima je životno poslanje dobročiniteljstvo, blagost i ljubaznost.

Put nas je vodio dalje, na Trsat, Majci Božjoj Trsatskoj kojoj smo se molili naglas, a molitvu i pjesmu predvodila je naša s. Krešimira. Mnoge su se naše vjernice i ispovijedale tražeći potpuni oprost u trsatskom svetištu.

Sljedeća naša postaja bio je samostan Presvetog Srca Isusova, Kuća utemeljenja, gdje smo u obnovljenom vrtnom prostoru prisustvovali misnom slavlju koje je predvodio požeški biskup Antun Škvorčević. U obredu je sudjelovao i naš slatinski župnik Dragan Hrgić. Dobrodošlicu biskupu i sudionicima slavlja uputila je vrhovna glavarica Družbe s. Nives.

Uvodeći u misno slavlje, biskup je spomenuo kako nije slučajnost da biskup iz Slavonije predvodi to misno slavlje, jer sestre Presvetog Srca Isusova već 80 godina djeluju u Slatini koja je 20 godina sastavnica Požeške biskupije. Istaknuo je i znakovitost preminuća Majke Marije Krucifikse na današnji dan, dan svetih arkanđela Mihaela, Gabrijela i Rafaela te poželio da ovaj blagdan svima nama podari duhovnu snagu koja je Majku Mariju Krucifiksu Kozulić krijepila za života, a koja je traganjem za pravim opredjeljenjem izabrala Isusov put. Obraćajući se prisutnima, zaključio je da često ne vidimo dobro jer nam je zloća kojom smo ranjeni pomutila pogled i pozvao nas da slijedimo primjer Majke Krucifikse te budemo gorljivije duše za Boga. Nakon što smo svi Bogu uputili molitvu za proglašenje Majke Marije Krucifikse Kozulić blaženom, vrhovna glavarica s. Nives uručila je biskupu brončani reljef Službenice Božje, a s. Dobroslava Mla-

kić, postulatorica kauze i kućna predstojnica, zahvalila je biskupu i svima prisutnima za sudjelovanje na slavlju.

Na kraju misnoga slavlja biskup je posebnu pozornost posvetio najmlađima, zboru dječjeg vrtića čija je pjesma "ljepša i od poja ptica" koje su se tijekom mise oglašavale iz krošnje magnolije posađene rukom Majke

Marije Kozulić. Zahvalio je i njihovim roditeljima što su se opredijelili za katolički vrtić.

Nakon misnoga slavlja osnaženi Isusovom ljubavi i ispraćeni kao najdraži gosti krenuli smo iz Rijeke put ravne Slavonije u našu Slatinu. Putem nas je pratila molitva, pjesma i blaženstvo proživljenog dana.

Zorica Varga

Pobožna Marijina hodočasnica

mons. Emil Svažić i naš vjerni ministrant Stjepan Jota

Umjeseću posvećenu Blaženoj Djevici Mariji, 29. listopada, na spomen-dan preminuća naše Majke utemeljiteljice službenice Božje Marije Krucifikse, euharistijsko slavlje predvodio je mons. Emil Svažić, generalni vikar Riječke nadbiskupije u kapeli Presvetog Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci.

Kao i uvijek, na misnom slavlju okupili su se vjernici i štovatelji Riječke Majke zajedno sa zajednicom sestara.

Na početku sv. mise, mons. E. Svažić istaknuo je kako je Riječka Majka živjela i u djelo provodila zapovijed ljubavi prema Bogu i bližnjemu dotle da je sav svoj život pretvorila

u služenje siromašnima u čemu nam svima, a osobito njezinim duhovnim kćerima, može biti uzor u nasljedovanju Isusa.

U propovijedi je mons. Svažić posebno govorio da je Majka Marija Krucifiksa bila velika i revna štovateljica Blažene Djevice Marije te da njezina ljubav i pobožnost prema Majci Božjoj zauzimaju gotovo najistaknutije mjesto u njezinu sveukupnom duhovnom i molitvenom životu. Majka je gajila zdravu pobožnost jer je njezino čašćenje Majke Božje bitno vezano uz osobu Isusa Krista, koji je, umirući, izručio svoju Majku nama, svojim vjernicima. Osim toga, u njezinu duhovnom životu marijanska pobožnost zauzima mjesto odmah uz njezin prvotni odnos i ljubav prema Isusu Kristu, otkupitelju, odnosno Bogu Ocu stvoritelju i Duhu Svetom posvetitelju. U Djevici i Bogorodici ona nalazi uzor, obranu i zaštitu svoga kršćanskog i redovničkog života. Ona želi nasljedovati Mariju u temeljnim krepostima njezina života vjere, nade i ljubavi prema Isusu, ali i nadasve se utječe Bezgrješnoj Djevici Mariji i moli krepost poniznosti, jednostavnosti i čistoće te se utječe Mariji da joj pomogne čuvati se i od najmanjega grijeha. Revna je u širenju Marijanskih pobožnosti, a bila je širiteljica molitvenih vijenaca Žive krunice. Za sve Marijine blagdane Majka Marija Krucifiksa pripremala se posebnim pobožnostima i tražila je molitelje po raznim mjesti-

ma i gradovima. Marijinoj brizi i zaštiti ona je povjeravala i prikazivala svaki svoj dan i sav svoj život, svoju siromašnu djecu i mladež, a u želji da Bezgrješna Djevica, koju je najviše častila, trajno bdije nad njezinom Družbom izabrala ju je za zagovornicu svoje Družbe i svojih duhovnih kćeri.

Potom je propovjednik istaknuo da je Riječka Majka odlazila u poznata i omiljena marijanska svetišta koja su joj bila bliža gdje je svoju pobožnost, ljubav i odanost prema Mariji posebno izražavala. To je svetište Majke Božje Trsatske i Svetogorske Marije Kraljice kraj Nove Gorice (Slovenija), a hodočastila je i u svetište Majke Božje Goričke na otok Krk i u svetište Maria Trost – Marije Utješiteljice u Graz, u Austriju. Osobito je hitila tijekom čitava života i u svim važnim događajima svoga života na omiljeni “Sveti trsatski brijeg” Gospi Trsatskoj, uz koju su je još od djetinjstva i mladosti snažno vezale duboke uspomene.

Blaženu Djevicu Mariju otkrivamo u molitvama Riječke Majke kao braniteljicu vjere, Majku Crkve. Ona moli: “Marijo, požuri, dođi u pomoć svoj Crkvi, brani je i obrani.” U Mariji nalazi nadahnuća za svoj hod prema Bogu, u svemu što je živjela, proživljavala, Mariju moli za pomoć na svim životnim stazama. U svim svojim potrebama, ne samo duhovnim nego i materijalnim obraća se i utječe Mariji. Jer i ona poput Marije nije bila pošteđena mnogih nedaća kojima je bila pritiješnjena: siromaštvom, progonstvom, nerazumijevanjem. Za nebesku Majku Mariju kaže: “Marija žarko ljubi križ i po križu je postavljena uzvišenom majkom svih ljudi; po križu je uvedena u božansko svećenstvo, jer surađuje u Isusovoj žrtvi; po križu je uzdignuta u neusporedivu slavu”, zaključio je mons. Emil Svažić.

s. Dobroslava

Isusova nasljedateljica

fr. Ivan Dominik Iličić i mons. Nikola Imbrišak

Zajednica sestara u samostanu Presv. Srca Isusova i štovatelji Majke Marije Krucifikse Kozulić okupili su se u srijedu 29. studenoga u kapeli na Pomeriju kako bi molili za proglašenje Službenice Božje blaženom i po njezinu zagovoru iznijeli Bogu svoje molitve.

Na početku predvoditelj euharistijskoga slavlja ovogodišnji mladomisnik fr. Ivan Dominik Iličić, dominikanac, sve je pozdravio i pozvao da se otvore Gospodinu kako bi ih dotaknula snage njegove žrtve, preporodila i vodila sve dublje u tajnu Božje ljubavi.

Govoreći o Službenici Božjoj fr. Ivan je naglasio da se ona u svom životu potpuno na Gospodina oslanjala u situacijama koje u očima svijeta često nisu moguće, surađivala je s Bogom i upravo nam u tome svima može biti primjer i poticaj. Majka Krucifiksa u svom životu bila je pravedna i slijedila je Krista. U svoj dom primala je djecu u potrebi svih nacionalnosti i vjera. Zbog svoje velikodušnosti znala je doživjeti i proganjanje od onih koji nisu mogli podnijeti takvu ljubav, pravednost

i širinu srca. U takvim situacijama nije se slo-mila, nego je tražila kako može nastaviti činiti Božja djela u ovom svijetu. To je poruka i svima nama, istaknuo je fr. Ivan, naglasivši da nije bitno ako nas netko progoni, blokira ili želi zlo, bitno je da smo Isusovi i da nađemo u njemu snagu kako nastaviti činiti dobro i moliti za one koji nam se protive i ne razumiju širinu Isusova Srca. Tko se otvori poput Majke Krucifikse Isusovu Srcu i doživi otajstvo Presv. Srca, njega to duboko mijenja, daje mu nove oči i nove sposobnosti. Takve osobe mogu se i radovati u teškoćama i progonstvi-ma jer su svjesne da slijede Krista na njegovu putu. Majka Krucifiksa je zapisala “Slijedit ću Isusa i na Kalvariji”. Krista je nemoguće slijediti bez križa, jer tko ne traži Kristov križ, ne traži ni slavu uskrsnuća, naglasio je fr. Ivan. Isusu se ne možemo suobličiti ako ne prihvatimo svoje križeve koji nam dolaze svakodnevno, u situacijama ili ljudima. Sve što trebamo je prihvatiti ih s ljubavlju i ići za Isusom, jer nam mogu pomoći u izgradnji i da dublje uronimo u otajstvo Kristova Presv. Srca, kako je to činila Riječka Majka. Njezina veličina je i u tome što je u svemu oko sebe prepoznava-la Božju prisutnost i njegovo djelovanje u neznatnim ljudima i u svemu stvorenom.

Na kraju je pozvao na molitvu Majci Krucifiksi kako bi Gospodin mogao po njoj očitovati svoju slavu, sada i više negoli za njezina zemaljskog života. Za života je bila sva Božja, a sada je još više uronjena u dublje jedinstvo sa samim Bogom i jasno je da će onda Bog snažnije djelovati u ovom svijetu po njezinu zagovoru.

s. Lidija Turić

Dan domovinske zahvalnosti i zahvalno slavlje Gospi Lurdskoj na Pomeriju

vlč. Marko Šarić, fra Nikica Devčić i Stjepan Jota

U subotu 5. kolovoza, povodom Dana domovinske zahvalnosti, u vrtu samostana Družbe Presvetog Srca Isusova na Pomeriju, za domovinu, branitelje i bolesnike održano je euharistijsko slavlje koje je prevođio povjerenik za studente i mlade Riječke nadbiskupije vlč. Marko Šarić. Euharistijsko slavlje služilo se i za zahvalu Gospi Lurdskoj na uslišanim molitvama za ozdravljenje Majke Marije Krucifikse Kozulić, utemeljiteljice Družbe sestara Presvetog Srca u Rijeci.

Proslava je započela molitvom krunice koju su predvodili članovi zajednice Srca Isusova u Rijeci, a nastavljena euharistijskim slavljem kojem je prisustvovao i fra Nikica Devčić, župni vikar župe sv. Nikole Tavelića na Krnjevu.

Vlč. Marko obratio se okupljenima riječi-

ma kako smo svi ovdje zbog višestrukih razloga, a to je Dan domovinske zahvalnosti, Gospa Snježna i zahvala Gospi Lurdskoj za ozdravljenje Majke Marije Krucifikse Kozulić. "Siguran sam da svi znamo kako se ljubav prema domovini ne iskazuje samo onda kada se nekoliko puta godišnje izvjesi trobojnica na naše kuće i zgrade. Sve je to doista potrebno i dobro, ali ona prava i istinska ljubav prema domovini iskazuje se ponajviše ulaganjem u njezinu budućnost, ulaganjem u odgoj naše djece i ljude koji su uvijek spremni na plemenitost i dobro. Zato nije niti korisno niti dobro tražiti krivce uvijek u drugima i prebacivati tu lopticu krivnje uvijek s jednih na druge da bi stvarali bolju domovinu. Kako bismo to mogli učiniti potrebno je mnogo više, a to je propitati samoga sebe o tome na koji način ja lju-

bim svoju domovinu. Danas je upravo taj dan da si svatko postavi to pitanje, na koji način ja konkretno ljubim Hrvatsku. U svojem pismu u povodu Godine roditeljstva koja od nove pastoralne godine započinje u našoj nadbiskupiji, naš nadbiskup je rekao: 'Brinući se između ostalog za naše obitelji, pokazujemo da nam je stalo do boljitka društva i Crkve, kao i budućnosti našega naroda. Vjerujem kako je upravo to jedna od najvažnijih stvarnosti kojom ćemo i mi danas na svoj vlastiti način biti branitelji Hrvatske, brinući se za obitelji i čuvajući kršćanske korijene koji su dio našeg narodnog identiteta.'

Naši su heroji-branitelji, za koje danas osobito molimo, učinili ono na što ih je ljubav prema domovini poticala. Na taj su način danas posredovali slobodu i mir, a svi mi ostali, bili svećenici ili redovnice, bili očevi ili majke, pozvani smo također biti branitelji te iste domovine na jedan drugi način braneći svetost braka i obitelji. Važno je, braćo i sestre, da ne budemo pesimisti, da ne budemo

oni koji će neprestano tražiti što je to loše u našoj Hrvatskoj, što to ne valja, tražiti mane i nedostatke. Važno je da ne tražimo obećanu zemlju ni u Irskoj, Njemačkoj, Americi misleći da je ondje sve idealno. Znamo da smo zbog tih naprednih civilizacija primili i kulturu koja je često bila protiv života, protiv čovjeka, u svojoj suštini i protiv Boga. Često hrlimo kao narod načinu života, mentalitetu koji jednostavno nije naš misleći da bi Hrvatska trebala biti Švicarska ili neka druga zemlja. Ne treba Hrvatska biti Švicarska niti bilo koja druga zemlja. Važno je da Hrvatska bude ona zemlja za koju su živote dali hrvatski branitelji, Hrvatska u kojoj se ljubi Bog na prvome mjestu, Hrvatska u kojoj se ljubi obitelj i Hrvatska u kojoj se ljube djeca kako je znao reći don Anto Baković. Hrvatska čiji su stanovnici ujedinjeni, i to ne samo kada nas zapadnu loše stvari. Trebamo uvijek njegovati zajedništvo našega naroda. Braćo i sestre, nije naša zadaća jadikovati, nije naša zadaća biti narod bez perspektive. Naše je da promičemo

Vjernici u vrtu samostana

U molitvi pred špiljom Gospe Lurdske

civilizaciju života i da se ponosimo našim kršćanskim identitetom. Trebamo se ponositi Kristovim križem jer su zbog njega kroz povijest bila ubijana naša braća i sestre koji se ipak uz sve te nedaće nisu nikada pokolebali u vjeri u Isusa Krista. I uz toliko nepokolebljivih svjedoka vjere našega naroda volio bih istaknuti jednoga čovjeka koji nije toliko poznat. Taj čovjek je laik, Nikola Maljac, rođen u Podhumu, na Grobniku. Čovjek vjere i ljubavi prema Bogu i Crkvi. Čovjek koji je zbog svoje istinske i nepokolebljive vjere i pobožnosti 1942. mučen i ubijen raspinjanjem u ne tako dalekom Podhumu. Vjerujem kako većina od nas, pa tako i ja do nedavno, nismo čuli za toga hrabrog i odvažnog svjedoka vjere. No koliki su još heroji i mučenici našega naroda koji se nisu ustručavali davati svoje živote u zalag i očuvanje našega narodnog identiteta i kako bi očuvali vjeru na ovim prostorima kao i vrijednosti koje iz nje proizlaze. Neka nam svi oni budu učitelji kako se ljubi domovina.

Danas također, osim za domovinu, Bogu

zahvaljujemo na Majci Mariji Krucifiksi jer je nastavila svoje sveto poslanje na ovoj zemlji. Zahvaljujemo Bogu što se kao Riječani ponosimo časnom Družbom sestara Presvetog Srca Isusova, zahvaljujemo dobrome Bogu na svakoj sestri, pokojnoj i živoj, što su nesebično ugradile svoje živote za dobro naše Crkve i naroda. Koliko li su puta naše sestre bile braniteljice naše domovine i to upravo po svom neumornom, tako skrovitom i tako često nezapaženom radu u različitim župama, crkvenim ustanovama, a danas osobito po vrtićima i odgoju djevojaka. Na taj način po svom djelovanju dugi niz godina sve do danas, brinući se za čovjeka, osobito za djecu i mlade, kao prave riječke majke očuvale su plamen vjere u srcima tolikih kojima su poslone. Dok danas dragome Bogu zahvaljujemo na domovini, dok mu zahvaljujemo na našim herojima – hrvatskim braniteljima, želimo mu s pravom zahvaliti na svakoj sestri redovnici i na osobit način utemeljiteljici Majci Mariji Krucifiksi Kozulić, ponosu našega grada.

Draga braćo i sestre, neka ova zahvala koju danas upravljamo Bogu nikada ne iščezne iz naših srca. Probudimo se svakoga jutra s ponosom i zahvalnošću Bogu što nam je dao milost živjeti pod svetim hrvatskim barjakom. Postanimo i ostanimo čuvari naše svete vjere u zajedništvu s našom Majkom Presvetom Bogorodicom Marijom.

Propovijed je zaključio riječima blaženoga Alojzija Stepinca koji je pred više od osamdeset godina pred likom Majke Božje Bistričke kao tadašnji zagrebački nadbiskup, izrekao zavjet: 'Obećajemo da ćemo ti ostati vjerni i iskreni štovatelji, vjerni dok budu žuborili potočići naši, šumile rijeke naše. Dok se bude pjenilo sinje more naše, vjerni dok se budu zelenile livade naše. Dok se budu zlatile njive naše, dok se budu sjenile tamne šume naše, dok bude mirisalo cvijeće domovine naše.'

Prije završnog blagoslova, okupljenima se s nekoliko riječi obratila i s. Dobroslava Mlakić, vrhovna zamjenica i prva savjetnica Družbe u Rijeci. Zahvalila je svima na dolasku, vlč. Marku na predvođenju euharistijskoga slavlja te na poticajnoj propovijedi. Također, zahvalila je i fra Nikici koji je prisustvovao euharistijskom slavlju i zajedništvu. Govoreći o Majci Mariji Krucifiksi Kozulić osvrnula se na zahvalu Gospi Lurdskoj za

njezino ozdravljenje čijeg smo se spomen-dana sjećali. Ona je odgajala djecu i mladež da budu dobri vjernici, dobri građani, dobri roditelji i dobri radnici. U tom duhu poželjela je svima, osobito vlč. Marku da kao svećenik i Riječanin djeluje. Svoje zahvale osim okupljenim vjericima uputila je svim sestrama Družbe i vrhovnoj glavarici s. Nives koja je svake godine prisutna i koja slavi svoj imendan na ovaj Dan zahvalnosti, na dan Gospe Snježne. U naše molitve preporučila je Majku Mariju Krucifiksu Kozulić i cijelu Družbu. "Mi smo vaše sestre, riječke sestre pa molite za našu zajednicu i za zvanja u našoj zajednici", zaključila je.

Nakon euharistijskoga slavlja, svi okupljeni uputili su se u procesiju sa svijećama do kipa Gospe Lurdске u vrtu samostana, pjevanjem litanija i zajedničkom molitvom ispred kipa. Zajedništvo se nastavilo ugodnim druženjem i okrepom koju su pripremile vrijedne sestre. Svi nazočni imali su priliku posjetiti spomen-sobu Majke Marije Krucifikse Kozulić, pomoliti se i moliti za njezino skoro proglašenje blaženom. Euharistijsko slavlje i procesiju glazbeno su animirale sestre Družbe Presvetog Srca Isusova.

Ana Marija Antunović

Hvalite Mariju o vjerni jezici,
neka nebom odjekuje vaša pjesma:
Hvalite, hvalite Mariju.

Marijo, Ti si ljiljan čistoće i ljepote,
zagledana u Srce svoga Sina.

Ti si plemenita zora božanske svjetlosti,
Sunce Ti se divi, mjesec Ti se klanja.
Hvalite, hvalite Mariju.

Nebo Ti daruje najljepše milosti,
a kruna Ti je vijenac od zvijezda.
Hvalite, hvalite Mariju.

Marija Kozulić

Susret Postulatorice s roditeljima

Na početku nove školske godine u nedjelju 3. rujna prema tradiciji Ženskoga učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić, svečano je priređena dobrodošlica učenicama i njihovim roditeljima u dvorani Doma. Nazočne roditelje najprije je pozdravila ravnateljica s. Anita Crnković i ujedno ih upoznala s ovogodišnjim planom i programom rada Doma te najvažnijim odredbama Pravilnika o kućnom redu.

Potom je roditelje pozdravila s. Dobroslava Mlakić, postulatorica kauze službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić u ime samostanske zajednice i u svoje ime te im govorila u kakvom je obiteljskom ozračju, nježnosti i ljubavi, vjeri i molitvi odgajana i odrasla mala Mima, Marija Kozulić. Roditelji Ivan Matej i Katarina u njezino srce usadili su pobožnost prema Bogu i Blaženoj Djevici Mariji i bili su njezini prvi učitelji vjere i molitve. U obitelji je majka Katarina svoju djecu okupljala na zajedničku molitvu pred kućnim oltarom. Cijela obitelj je redovno nedjeljom odlazila na sv. misu. I kad je Marija napustila obiteljski dom

roditelji su je pratili molitvom, a pišući joj pisma uvijek su joj slali majčinski i očinski blagoslov gdje god se nalazila. Osim toga, upozoravali su je i vodili brigu o tome da se ona uvijek ponaša kao kršćanka te teškoće života prihvaća mirno i predano u volji Božjoj, rekla je s. Dobroslava. Postulatorica je također zahvalila roditeljima što su svoju djecu povjerali katoličkoj stoljetnoj odgojno-obrazovnoj ustanovi Družbe sestara Presvetog Srca Isusova koju je osnovala i otvorila službenica Božja Majka Marija Krucifiksa. Majka Krucifiksa je kao vrsna pedagoginja imala za cilj u svojoj ustanovi odgajati dobre kršćanke, dobre radnice i građanke, dobre supruge i majke.

Na kraju je s. Dobroslava posebno istaknula da u Domu Riječke Majke sestre ne samo da prate učenice svojim radom nego i molitvom. Pozvala je roditelje na zajedničku molitvu za njihovu djecu, ali i za sve obitelji naše domovine te zaželjela učenicama i roditeljima da ih prati Božji blagoslov. Slijedila je večera i druženje u opuštenom ozračju.

Posjet Majci uvijek nadahnjuje

Vjeroučiteljica Katarina Kiš sa svojim učenicama

Učenice 5. razreda OŠ “Belvedere” 18. listopada posjetile su sa svojom vjeroučiteljicom samostan Presvetog Srca Isusovog kako bi u društvu s. Dobroslave Mlakić bolje upoznale život i djelo naše drage Riječke Majke. Uvijek je neizmjerna sreća vidjeti ozarena lica učenika dok slušaju s. Dobroslavu koja im priča o Mariji Krucifiksi Kozulić; oči su širom otvorene od oduševljenja, a pametne glave prepune pitanja! Upravo takvo radosno ozračje susreta ispunja srca nas učitelja pri čemu ne možemo ne moliti: “Draga Majko, utisni svoj snažan pečat vjere i ljubavi u živote ovih mladih ljudi, neka te prate, neka se tvojim radom nadahnjuju i neka za te mole da što prije udeš u zbor svetaca kako i dolikuje.”

Evo što su učenice zapisale nakon posjeta samostanu:

“Kada sam došla u samostan, učinilo mi se kao da sam došla u raj. Divim se Mariji Krucifiksi jer je bila hrabra i jer je primala siromašne. Zahvaljujem s. Dobroslavi jer nas je od srca primila.” Greta Marušić

“Kada smo došli, najviše mi se svidio oblik

vrta i špilja s Gospom. Kada sam čula priču o Mariji Krucifiksi kako pomaže djeci bez roditelja, poželjela sam i sama njima pomagati. Kapela je također prelijepa. Č. s. Dobroslava je bila jako draga, hvala od srca!” Luna Skerbec

“Kada smo došle u samostan, bilo je predivno, kao u raj! Časna sestra Dobroslava je bila predraga. Odvela nas je do kapele i ondje nam je pričala o Mariji Krucifiksi Kozulić. Kada smo se spuštale do vrta, puno puta smo se fotografirale jer je bilo predivno, ne mogu ni opisati. Uglavnom, bilo je odlično, nadam se da ćemo ići opet. Hvala od srca.” Paola Čargonja

“Kada sam došla u samostan Presvetog Srca Isusova, s. Dobroslava nam je govorila o Majci Mariji Krucifiksi Kozulić koja je bila hrabra i punog srca. S. Dobroslava nas je povela u kapelicu gdje smo čule mnogo toga o Mariji. Vidjeli smo slike Majke i ušli u sobu gdje je umrla. Hvala Vam od srca!” Eleonora Palla

Katarina Kiš

O Riječkoj Majci u župi Donji Lapac

Na poziv župnika vlč. Dina Rupčića, u petak 20. listopada tri sestre Presvetog Srca Isusova: s. Svjetlana Badrov, s. Apolonija Krezo i s. Dobroslava Mlakić te kandidatice Tea Fogadić uputile su se na kraj naše kršne Like, u malu župu Donji Lapac. Putem su nas očarali prekrasni krajolici Like svojim šarenim bojama ujesen. Stigavši u Lapac iznenađene smo se našle pred novosagrađenom ljepoticom, župnom crkvom posvećenom sv. papi Ivanu Pavlu II. U župi je trodnevnu duhovnu obnovu za župni blagdan predvodio vlč. Josip Šimatović, župnik župa sv. Nikole na Udbini i sv. Jurja u Podlapači i upravitelj Crkve hrvatskih mučenika na Udbini. Pridružile smo se župljanima i slavile smo zajedno Gospodina sudjelujući na večernjoj sv. misi koju je predvodio i propovijedao vlč. Josip u koncelecijaciji župnika vlč. Dina.

Nakon sv. mise naša s. Dobroslava, postulatorica kauze za proglašenje blaženom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, predstavila je veliku i svetu ženu

punu ljubavi za sve potrebite, djecu i mladež, bolesne i umiruće. To je ujedno bio drugi dan trodnevnice u čast našega novog sveca, sv. pape Ivana Pavla II., kojeg pamtimo kao prijatelja našega naroda na zemlji, a sada sigurno i prijatelja i na nebu koji nas kod Boga zagovara svojom svetošću i ljubavlju.

Nakon zajedničkoga večernjeg blagovanja u društvu naših dobrih svećenika za koje molimo da ih Bog čuva na svakom njihovom životnom koraku, uputile smo se natrag u Rijeku ispunjene i ojačane novim duhovnim iskustvom, radošću i divljenjem Bogu Stvoritelju, ali i novim saznanjima o našoj Majci Utemeljiteljici.

Jesen nas je sa svih strana pozdravljala razmahanim zlatnožutim i crvenim granama koje je vjetar raznosio pozivajući nas da se što prije opet vratimo među naš prognani i patnički narod koji se ondje naselio iz Bosne, pretežito iz Kraljeve Sutjeske i Vareša.

Tea Fogadić

Prvo stručno vijeće za odgojitelje/ice u vjeri u 2017./2018. pedagoškoj godini

Odgojitelji u vjeri svoje su 1. stručno vijeće za 2017./2018. pedagošku godinu imali su u subotu 21. listopada u prostoru Dječjeg vrtića “Nazaret” P. O. “Mima” i prostoru samostana sestara Presvetoga Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci.

Tema stručnoga skupa pod vodstvom Zorice Janković, prof. reh., komunikacija u vrtiću, komunikacija u roditeljstvu, komunikacijski model Svete Obitelji kao i predavanje s. Dobroslave Mlakić o životu i djelu Marije Krucifikse Kozulić zaintrigirali su i okupili brojne odgojiteljice u vjeri. Uz odgojitelje/ice iz riječkih vrtića, skupu su nazočile i odgojiteljice s Raba, Krka i Crikvenice.

Sestra Dobroslava provela je sudionike kroz spomen-sobu Marije Krucifikse Kozu-

lić te predstavila njezin život i rad. Središnja misao bila je briga za egzistencijalni opstanak napuštene djece te njihov vjerski odgoj koji je u svoje doba angažirano provodila službenica Božja Marija Krucifiksa. Odgojiteljice je oduševila količina sačuvanih predmeta iz života buduće svete. U spomen-sobi izmoljena je zajednička molitva s naglaskom na prošnju zagovora Marije Kozulić za obitelji odgojiteljica i djelo prenošenja vjere koje je sastavni dio njihova profesionalnog angažmana.

Rijeka s pravom može biti ponosna na svoju sugrađanku Mariju Kozulić. Činjenica koja govori tome u prilog je sljedeća: Marija je prvenstveno nastojala odgovoriti na osnovne dječje potrebe za hranom, sigurnošću i krovom nad glavom te ih približiti Bogu. U

čitavom svom djelovanju nije radila nikakve razlike između djece različitih uvjerenja i različite vjere. Za nju su djeca Rijeke i šire okoline bila neprocjenjiv Božji dar te je služeći njima služila svome Stvoritelju. Autentičnost i dobronamjernost privlačan su odsjaj pojedine osobe, isto je bilo uočljivo i dojmljivo kod Marije Kozulić. Djevojčice koje su bile pod njezinom skrbi i same su nerijetko nastavljale kročiti njezinim putem. Neke su postajale redovnicama, a ostale činile djela milosrđa i pomagale potrebitima poučene primjerom svoje duhovne majke.

Njezino djelo i dalje živi po redovničkoj zajednici sestara Presvetog Srca Isusova koju je milošću Božjom osnovala. Sestre nastavljaju njezinu karizmu skrbeći za odgoj i prenošenje vjere mališanima njezina rodnoga grada te zapošljavanjem odgojiteljica u vjeri koje su

im desna ruka u ispunjavanju one iste zadaće koju je imala i Marija Kozulić.

Lik i djelo službenice Božje značajno je i prepoznato u Gradu Rijeci te je po njoj imenovana jedna ulica. Upravo su se Prolazom Marije Krucifikse Kozulić nakon predavanja brojne odgojiteljice uputile prema svojim domovima. Raspoloženje i dodatna motiviranost za nastavak angažiranoga rada u području predškolskoga odgoja bili su vidljivi u njihovim radosnim i živahnim razgovorima. Zahvalne sestri Dobrosravi na vrlo lijepom, sažetom i motivirajućem predavanju, odgojiteljice u vjeri poručile su kako su neočekivano puno saznale i nadahnule se na primjeru svoje sugrađanke koja je preminula na glasu svetosti.

Valentina Jerković, mag. praesc. educ.

Hrvatska treba ljude poput Riječke Majke

U marketinškom dobu u kojem živimo, tvrtke koje žele preživjeti moraju biti agresivne u promociji. Da bi njihova poruka došla do ciljane skupine, ona mora biti upečatljiva, provokativna, drugačija... Marketing je cijela znanost, iza jednog slogana stoji hrpa profesionalaca koji katkad mjesecima analiziraju tržište, društvo u cjelini, pa

tek potom odabiru poruku s kojom će ići u javnost. Ta poruka, dakako, prodaje proizvod. Hrvatski gradovi su posljednjih dana bili oblijepljeni porukom: "Hrvatska treba ljude koji će vjerovati u sebe". Koliko god se ova poruka činila poticajnom u vrijeme kad društvo u cjelini upada u stanje beznađa, kad se stječe dojam da svijet nezadrživo ide u krivom smjeru i da pojedinac tu baš ništa ne može učiniti, ipak treba naglasiti da vjera u samoga sebe ipak nije tako savršeni alat za ljudsku sreću. Još je britanski književnik Chesterton mudro primijetio da se tu, ako je o vjeri u sebe riječ, radi o – luđacima. Ovo je ustvari ekstremna panegostična misao koja pokazuje isti paradoks kao i druga krajnost materijalizma. Čovjek koji ne može vjerovati svojim osjetilima, poentira Chesterton, i čovjek koji ne može vjerovati ni u

što osim u njih, jednako su ljudi, ali njihovu ludost ne dokazuje zabluda u njihovu argumentu, nego bjelodana zabluda čitava njihova života. Čovjek koji je okrenut samo sebi, koji je samo sebe podigao na pijedestal sveobuhvatnoga smisla, postat će slika one zmije koja sama sebi jede rep. Degradirana životinja, onoga časa kada si je vlastitoj slobodi oduzela božansko u sebi, postala je animalna. Zdrav čovjek je, naime, svjestan da je grešan, ili ako vam se više sviđa, da je malen i okrnjen. Zdrav čovjek, mogli bismo reći, zna da ima u sebi ludosti. Lud čovjek pak je posve uvjeren da nije lud. Hrvatska stoga treba ljude koji su svjesni svoje malenosti. Ponizne i skromne ljude koji izgaraju za drugoga.

BLAGOSLIVLJAJUĆI SVE

I danas dobronamjerni putnici mogu pogledati ploču koju su zahvalni Riječani podigli Majci Krucifiksi u njezinu prvom zavodu: “Bila je prava majka siročadi, siromaha, napuštenih; osiguravajući im besplatno krov, zaklon, hranu, odjeću, odgoj i obrazovanje. Prošla je blagoslivljajući sve, blagoslivljajući uvijek. Revnim djelima slavi Božjoj i ljubavi prema bližnjemu posvetila je svu svoju dušu jednostavnu, čistu, poniznu, hrabru i ozbiljnu. Blagoslovljena siročad upućuje svoje molitve za ljubljenu svoju Majku da primi što prije nagradu Neba, jer je za Nebo živjela”.

Vratimo se mrvicu u prošlost. Dalju od ove koja nas toliko tereti, ne brinite. Krajem XIX. stoljeća Rijeka kao grad jako raste i razvija se. No, unatoč gospodarskom evidentnom rastu, i sirotinje je sve više. Rijeka je tada imala nekoliko karitativnih ustanova koje su skrbile o potrebitima. Riječanka Marija Kozulić je snažno osjećala bol i trpljenje siromaha. Kako i ne bi, i sama je prošla kalvariju kada je njezina bogata i uspješna pomorska obitelj bankrotirala. Marija je bila među

odraslijom djecom, rođena je 20. rujna 1852. godine, te se željela zaposliti kako bi što bolje pomogla obitelji. U takvim se prilikama naučila nesebično žrtvovati i živjeti dubokim životom vjere. Zanimljivo je to, ne kaže narod uzalud “nije svako zlo za zlo”, a puno puta se dogodi da čovjek baš u kalvariji vlastita života shvati smisao i odbaci duhovno sljepilo. Marija Kozulić je bila aktivna kod riječkih kapucina i tu je pomagala siromašnim djevojkama. Teško je ljudima koji su možda malo dalje od Providnosti uspjeli shvatiti nevjerojatnu intervenciju Boga u živote onih koji mu se posve predaju u svojoj slobodi, zato jer sami to žele. Biblija kaže: “Bog sve okreće na dobro s onima koji ga ljube”. I uistinu jest tako. Tako je Bog dotaknuo svojom milosnom rukom i mladu Mariju. Uz pomoć brojnih dobročinitelja kupila je jednu vilu i u njoj 1. listopada 1895. godine osnovala karitativnu ustanovu pod nazivom Zavod Presvetoga Srca Isusova. Nad velikim ulaznim vratima zavoda bilo je napisano: “Našao sam onoga koji me je spasio”, a pokraj vrata uzdizao se veliki drveni kip anđela čuvara koji zakriljuje malu djevojčicu.

PRAVI PRIMJER

Marija je vjerovala u sebe, dakako. Ali je prvenstveno vjerovala u Providnost, stavivši prave stvari na pravo mjesto. Prva Božja zapovijed je jasna: “Ja sam Gospodin Bog tvoj i ne imaj drugih bogova osim mene”. Marija je čula za neku sirotu djevojku, Liberata se zvala, kako luta noću gradom. Našla je djevojku u napuštenom području i dovela je u svoj dom. Nakon nje, mnoge Riječanke, napuštena djeca i djeca u potrebi, našli su utočište u krilu Marije Kozulić. Upravo u ovom činu davanja za druge, izgaranja za druge, spremnosti na žrtvu, Marija je otkrila najveći poziv ljubavi. Nema veće radosti od ove: nesretnog čovjeka učiniti manje nesretnim.

Ostavljenom i odbačenom pružiti ruku. Upravo kroz ta konkretna djela kršćanske ljubavi, kroz molitvu, svete sakramente, Marija je shvatila koji je njezin poziv – briga za napuštene djevojčice, biti njihova majka. Po svetim redovničkim zavjetima ona se zajedno sa svojim prvim suradnicama stavila posve Bogu na raspolaganje za tu službu, a Crkva je po senjskom biskupu, 6. srpnja 1899. godine, odobrila Konstitucije nove Družbe koju je Marija osnovala. Kako je naveo o. Dorotej Toić, u školi Presvetoga Srca Isusova Marija Krucifiksa se nadahnjivala za svoj apostolat, učila je gledati na život srcem i to majčinskim. Ona je bila svjesna da svim siroticama mora pružiti jednako ljubavi, ali gdje naći toliko žara osim u Božanskom Srcu? Zato mu se ona s čežnjom obraća: “Želim se nastaniti u Srcu moga dobrog Boga te ću i ja gorjeti od vatre ondje gdje izgara moj Isus. Zatvoreno u njegovu Božanskom Srcu, moje će srce živjeti od ljubavi. Napor i bol bit će mi slatki s Isusom. Nema radosti, nema mira, osim u Srcu Isusovu”. To je isto željela i za svoje sestre: da se svetim žarom trude steći i rasti u ljubavi prema malenima, slabima, bolesnima. Jer Bog se otkriva samo srcima punim ljubavi.

Nakon jedne kušnje svojim je sestrama rekla: “Oh, kad biste znale koliko košta ljubav”. Ljubav često znači trpljenje, otkidanje i od onoga najdražeg, duhovnog. Za Majku Mariju Krucifiksu ljubav će često tražiti da se ona udalji od njegova zagrljaja kako bi mogla raditi na Božju čast i za duše. Biti raspoloživa i spremna napustiti Boga zbog Boga kako bi mogla pomoći siroticama koje su trebale majku. Poučena tim iskustvom, govorila je svojim duhovnim kćerima: “Tko ne zna trpjeti, ne zna živjeti. Tko ne želi trpjeti, ne može biti kći Srca Isusova, jer je to srce čovjeka boli. Kćeri toga srca moraju biti kćeri žrtve”.

Naša Marija Krucifiksa Kozulić je pravi primjer kršćanske odgovornosti i ljubavi. U 70. godini života, 29. rujna 1922. preselila se ova naša Riječanka u nebeski Jeruzalem. Zamislite, živite ovaj život na takav način da vas vaši sugrađani prozovu – Majkom. Riječkom Majkom. Nema ljepše riječi koja zorno svjedoči koliko je ova časna bila omiljena u gradu podno drevnog Trsata. Tako žive ljudi koji vjeruju da je smisao života: ljubav, izgaranje i briga za potrebite. (www.novilist.hr)

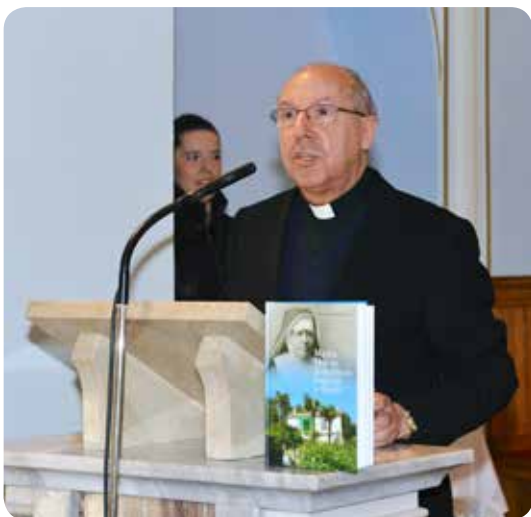
Marin Miletić

MOLITVA BEZGRJEŠNOJ DJEVICI

S pouzdanjem dolazimo k Tebi Majko Božja i Majko naša. Ti si utočište grješnika. Ti si posrednica svih milosti. Ti si pomoćnica kršćana. Priteci nam u pomoć svojim zagovorom pred prijestoljem Božanskoga milosrđa. Priznajemo da smo grješni i raskajano Te molimo, izmoli nam oproštenje svih naših grijeha i grijeha svih kršćana po zaslugama predragocjene Krvi Isusa Krista. Prati svojim zagovorom Svetoga Oca, naše biskupe, svećenike i sav naš narod koji te zaziva. Kraljice moćna i Kraljice mira, izmoli svima nama i svim kršćanima da živimo u miru i jedinstvu s Tvojim Sinom Isusom Kristom, sabrani u jedno stado i oko Vrhovnoga Pastira naše svete Crkve. Amen.

Majka Marija Krucifiksa Kozulić

Knjiga koja evocira prošlost i potvrđuje univerzalne životne vrednote

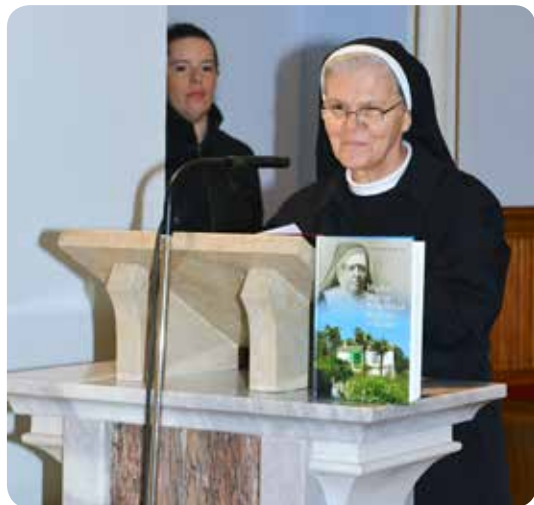
Za ukoričeni dio povijesti Družbe sestara Presvetog Srca Isusova te važan segment života njezine utemeljiteljice Marije Krucifikse Kozulić, nakon riječkoga, upriličeno je i otočno predstavljanje.

Naime, široj je javnosti, uključujući i njezin znanstveni segment, malo poznat podatak da je jedino sirotište na otoku Krku djelovalo početkom prošloga stoljeća u Risiki. Vođena svojom primarnom vizijom - opipljivim iskazivanjem ljubavi prema potrebnima - otvorila ga je 1915. godine Majka Marija Krucifiksa Kozulić, utemeljiteljica jedine autohtone riječke redovničke zajednice. Spletom okolnosti uvjetovanih društveno-političkim mijenama i gibanjima toga vremena, u ožujku 1915. godine Marija Kozulić morala je napustiti matičnu kuću u Rijeci te otići na otok Krk, u Risiku. Tu će ubrzo otvoriti prvu filijalu Zajednice, a potom i sirotište svetoga Josipa.

Presjek, odnosno splet svih događanja koja su prethodila osnivanju Družbe, dolasku

i boravku njezine utemeljiteljice u Risiki, ali i prikaz autentičnosti života na otoku Krku u vrijeme Prvoga svjetskog rata sažeti su u knjizi "Majka Marija Krucifiksa Kozulić u Risiki". Autorica knjige je s. Dobroslava Mlakić, postulatorica kauze Marije Krucifikse Kozulić. Svečano predstavljanje knjige u župnoj crkvi svetog Jeronima u Risiki 5. studenoga okupilo je publiku iz religijskoga i svjetovnoga života otoka, ali i šire, među kojima je bio i Dragan Zahija, načelnik Općine Vrbnik, kojoj Risika teritorijalno i administrativno pripada. Pozdravne, odnosno uvodne riječi uputio je župnik župe Risika i predstojnik za kulturna dobra Krčke biskupije mons. Zvonimir Seršić.

O značaju ovog izdanja s povijesnog stajališta govorio je dr. Franjo Velčić, generalni vikar Krčke biskupije i profesor crkvene povijesti na Teologiji u Rijeci, a u odsutnosti spriječena krčkog biskupa mons. dr. Ivica Petanjka njegov prikaz knjige pročitao je mons. Nikola Radić.

Da bi knjiga ugledala svjetlo dana valjalo je istražiti brojne arhive, iščitati stara pisma, dnevničke i slične zabilješke, pisane na raznim jezicima i dijalektima, a samim time izaći iz zavičajnoga, pa i nacionalnoga areala. Te nimalo jednostavne zadaće prihvatila se i odradila je do kraja s. Dobroslava Mlakić, koja je u svome govoru istaknula kako zaslu-ge za izlazak knjige o Mariji Kozulić i njezinu djelovanju u Risiki svakako imaju i brojni suradnici, odnosno informatori, koji su joj pomagali u tomu iscrpnom, ali hvalevrijednom pothvatu. Valja istaknuti da je obol dala i Družba sestara Presvetog Srca Isusova i to kroz nakladništvo knjige, ali i kontinuiranu podršku s. Dobroslavi Mlakić u istraživanju života i životnoga nasljeđa svoje utemeljiteljice.

U glazbenom dijelu programa nastupila je

mlada sopranistica Iva Peračković iz Rijeke.

Majka Marija Krucifiksa Kozulić, sada Službenica Božja, Risiku je napustila 7. prosinca 1919. S otoka Krka u Rijeku se vratila iscrpljena bolešću i dugogodišnjim davanjem drugim i za druge. U Rijeci je na glasu svetosti preminula 29. rujna 1922. godine. U tijeku je postupak za njezino proglašenje blaženom i svetom.

Knjiga s. Dobroslave Mlakić prilika je za pobliže upoznavanje života Majke Marije Kozulić i zaloga koji je svojim djelovanjem ostavila budućnosti; knjiga je to koja budi uspavanu prošlost, evocira neke davne svakodnevice otočana te iznova potvrđuje da osnovne životne vrijednosti ne podliježu društvenim mijenama, a pojedince zaslužne za njihovo promicanje vrijeme ne otima zaboravu.

Gordana Gržetić

Riječka Majka uvrštena među “Značajne žene Rijeke i okolice 19. i 20. stoljeća”

Nedavno je javnosti predstavljena informativna publikacija “Značajne žene Rijeke i okolice 19. i 20. stoljeća” urednice, povjesničarke umjetnosti mr. sc. Daine Glavočić. Među brojnim imenima žena koje su pridonijele opismenjavanju građana, zdravlju, socijalnoj skrbi, umjetnosti, književnosti, politici itd., našlo se i ime službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. “Tekst o Majci Mariji Krucifiksi Kozulić sačinila sam od odabranih tuđih tekstova. Također, kad god vodim šetnje po Kozali, uvijek se posebno osvrnem i na nju”, poručuje urednica publikacije koja ujedno vodi edukativne šetnje riječkim grobljima s ciljem upoznavanja javnosti s grobljima kao bitnim dijelom europskoga kulturnog nasljeđa.

Publikacija “Značajne žene Rijeke i okolice 19. i 20. stoljeća” osmišljena je na poticaj Centra za participaciju žena u društvenom životu i obuhvaća informacije o ženama Rijeke koje su svojim djelovanjem obilježile mozaik događanja u Rijeci u 19. i 20. stoljeću, a nakon smrti pomalo su nepravredno pale u zaborav, poručuje Glavočić. Dodaje kako je publikacija potpora i poticaj svim ženama primorsko-goranskoga kraja i šire da ustraju

ne bi li se njihov rad i postignuća bolje valorizirali te da se i one vrednuju kako zaslužuju.

Dio posvećen Riječkoj Majci predstavlja život i djelo ove velike Riječanke čiji je postupak za beatifikaciju pokrenut 2013. godine.

Helena Anušić

Moja Rijeka svijetli osobitim svjetlom

Ove sam godine drugi put radila portret službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Fotografija s njezinim likom

nema mnogo, ali je njezin životopis neiscrpan izvor inspiracija. Činiti nečiji portret ne znači doslovce prepisivati crte lica te osobe, nego pretpostavlja nastojanje da se osoba upozna. To nastojanje, uz poznavanje biografskih podataka, zahtijeva, prije svega, našu otvorenost, onu istu koju moramo imati u stvaranju istinskih prijateljstava. U toj se otvorenosti prvo moramo povući, znati utišati svoj glas, da bismo čuli drugoga, da bi se zatim, u novom svjetlu koje nam donosi, iznova sagledali

i tako obnovljeni mogli darovati dio sebe. Zbog toga je rad na nečijem portretu uvijek put koji nas na koncu obogaćuje, jer se u tom svjetlu i sami mijenjamo i rastemo.

Moje prijateljstvo s našom Riječkom Majkom započelo je 2008. godine, kada sam se prvi put susrela sa sestrama Družbe. Tek tada sam, radeći na njezinu portretu, saznala da moja Rijeka svijetli osobitim svjetlom. Mala

Mima, Marija Krucifiksa, Riječka Majka, bila je ta duša koja je rasvijetlila mračne ulice prepune siromaštva i ljudske bijede. Obasjala ih

je svojim životom, u kojem se zrcali odraz milosne Božje ljubavi istkane od poniznosti, strpljivosti, pouzdanja. Radeći sada na ovoj plaketi, u odmaku od nekoliko godina, vodila me ta ista misao; stoga sam ponad njezina lika izradila dva srca, u kojima je naša Riječka Majka sidrila svoju milosrdnu ljubav – ono koje prikazuje Bezgrešno Srce Marijino i Presveto Srce Isusovo, a koje na reljefu stoje da poput upaljenih baklji osvijetle njezin lik.

Ovaj je rad i plod moje tihe želje da svatko u mojoj Rijeci i šire upozna Majku Krucifiksu i dopusti joj da rasvijetli mrak i siromaštvo naših srdaca.

U iščekivanju da jednoga dana bude uzdignuta na čast oltara, molim njezin zagovor da se pouzdajemo, budemo marni i strpljivi, da nasljeđujući njezin primjer svojim životom darujemo bližnjima svjetlo Kristovo kojim je i ona nas darivala.

*Linda Milić Kršnjavi,
akad. kiparica, Zagreb*

Marija Krucifiksa - uzor ljubavi prema bližnjemu

U četvrtak 14. prosinca redovnici i redovnice koji djeluju u Krčkoj biskupiji okupili su se u Krku gdje je održan predbožićni susret. U Godini duhovnih zvanja, kada na poseban način molimo upravo za nova svećenička i redovnička zvanja, vrlo je znakovito da je za dan toga susreta odabran upravo datum preminuća sluga Božjega biskupa Antuna Mahnića koji je svojim životom i djelovanjem ostavio duboki trag u cijeloj Krčkoj biskupiji po svojem uistinu svetom životu.

Susret je započeo u kripti katedrale Uznesenja Blažene Djevice Marije izlaganjem koje je održala s. Dobroslava Mlakić, postulatorica kauze za proglašenje blaženom Marije Krucifikse Kozulić. Izlaganje je bilo upravo o njoj, utemeljiteljici Družbe sestara Presvetog Srca Isusova službenici Božjoj Mariji Krucifiksi Kozulić, Riječkoj Majci koja je svojim životom svjedočila potpuno opredjeljenje za Boga u predanoj i djelotvornoj ljubavi prema svome bližnjemu.

S. Dobroslava nas je upoznala s osnovnim podacima iz života Službenice Božje i prilikama 19. i 20. st. u kojima je živjela, od početka osnutka Pobožne udruge kojoj je pripadala u Trstu do osnutka Družbe u Rijeci. U nastavku izlaganja s. Dobroslava je sve prisutne redovnike i redovnice potaknula kako bi svi, poput Riječke Majke, živjeli u svom redovničkom staležu predanu ljubav prema Bogu koja se izražava u ljubavi prema bližnjemu, iznoseći neke crtice iz njezina života: “Marija Kozulić svoj apostolski i misionarski zanos u Trstu ovako izražava u pismu svojoj sestri: ‘Mi pripadamo, Irena moja, jednoj Pobožnoj Udruzi, kamo nas je Isus pozvao po svojoj velikoj dobroti i milosrđu. Ti znaš na kakvu uzviše-

nu zadaću smo pozvane. Ništa manje nego da budemo apostoli Isusa Krista...Trebamo odgovoriti na tolike milosti.’ (...) Jednom zgodom piše: ‘Emilija i ja imamo dvadesetak djevojaka svake nedjelje; neke dođu k meni ujutro, a ostale u kuću mame poslije ručka. Imamo i odraslih, ove su na pola izgubljene u svijetu i treba s njima imati određeni obzir; najprije im kažem kako me Bog nadahnjuje i pomaže o istini naše vjere, a da se umore učim ih i neku komediju... Zasad dolaze dobrovoljno. Tako nek’ mi Bog pomogne. Moli se za mene.’”

“Marija je primila duboku duhovnu formaciju pod duhovnim vodstvom kapucina fra Arkandela,” riječi su s. Dobroslave, “i stvorila je dvije životne odluke: ‘Služit ću Gospodinu, služiti ću mu do vijeka, ali u siromašnima.’ I druga njezina odluka glasi: ‘Slijediti ću Isusa i na Kalvariji.’” U daljnjem izlaganju naglasila je kako je Marija Krucifiksa molila za milosrdnu ljubav: ‘Udijeli mi, Gospodine, duboku poniznost i milosrdnu ljubav’, jer, kako kaže ‘sebičnost je rugoba svijeta.’”

Na poseban način istaknula je njezinu pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu, kome je posvetila i svoju redovničku Družbu, iznoseći duboke molitve i vapaje koje upućuje Isusu: “Presveto Srce mog Isusa, školo svete ljubavi, k Tebi se utječem da oduzmeš od mene sve isprazne mudrosti svijeta i da ispuniš moje srce svojom svetom ljubavlju. Bezgrješna Djevice Marijo pomози mi da rastem u ljubavi prema Bogu i u svim drugim krjepostima do smrti”.

Ključni trenutak u kojem se dogodila promjena u njezinu životu bio je susret sa djevojčicom Liberatom: “U susretu s tom djevojčicom spominje neku promjenu i kaže: ‘I

dogodila se ta promjena!’ Smatramo da je taj događaj duboko ostavio trag u njezinoj duši, nešto poput onog susreta sv. Franje Asiškog s gubavcem, koji mu je donio promjenu – obraćenje. Od tog susreta s napuštenom djevojčicom Majka do kraja života nije posustala u služenju i borbi za siromašne i napuštene”.

Možemo se pitati kako je Riječka Majka živjela jednim tako plodnim životom, da su se mnoge duše u susretu s njom mijenjale, obraćale i težile za dubljim kršćanskim životom. Odgovor na to možemo pronaći u njezinim riječima koje s. Dobroslava citira: “Težite trajno za jedinstvom s Bogom. Bog nas nije pozvao na nečistoću, nego na svetost. Kao što otac traži u svom djetetu vlastite crte, tako u nama, koji smo djeca Božja, svemogućí Otac traži svetost. Ako želiš doći k meni, moraš biti svet”. Živeći tako, sva prožeta Kristom i duboko sjedinjena s njim, ona je bila njegovo plodno sredstvo preko koje je On činio velika djela i širio svoje Kraljevstvo!

Težnja čitava njezina života bila je biti jedno s Kristom, ispunjavajući volju Božju u svemu! Svjesna toga, da sve ovisi o Božjoj milosti i da je presudno da ona sama bude upravo no-

siteljica njegove ljubavi i milosrđa, s. Dobroslava istaknula je kako Marija Krucifiksa od svoje rane dobi dnevno molila da uvijek vrši Božju volju i bude trajno sjedinjena s njim.

Zahvalni smo s. Dobroslavi koja je sve prisutne redovnike i redovnice upoznala i oduševila za Riječku Majku te prenijela njezin duh ljubavi prema Bogu u služenju bližnjima. S. Dobroslava svima prisutnima podijelila je knjigu koje je napisala “Marija Krucifiksa Kozulic u Risiki”, a koja će obogatiti svaku redovničku zajednicu te potaknuti na nasljeđivanje predanog i svetog života u potpunom sjedinjenju s Kristom.

Nakon izlaganja s. Dobroslave svi prisutni su se uputili na euharistijsko slavlje koje je predvodio nadbiskup i metropolita đakovačko-osječki mons. Đuro Hranić u koncelebraciji s krčkim biskupom mons. Ivicom Petanjkom, u prisustvu umirovljenog krčkog biskupa Valtera Župana i tridesetak svećenika i redovnika s područja Krčke biskupije. Susret je završio domjenkom u prostorima biskupije.

s. *Gabrijela Dodić, Euharistijske službenice Srca Isusova i Marijina*

foto: Biskupija Krk

Predstavljena knjiga i otvorena izložba

“Vodnjanske relikvije očima znanstvenika – antropološki pristup”

U petak 15. prosinca u Sveučilišnoj galeriji “Vasko Lipovac” u Splitu svečano je predstavljena knjiga “Vodnjanske relikvije očima znanstvenika – antropološki pristup” urednika prof. dr. sc. Šimuna Anđelinovića, doc. dr. sc. Željane Bašić i doc. dr. sc. Ivane Kružić.

Autori knjige su prof. dr. sc. Šimun Anđelinović, doc. dr. sc. Željana Bašić, prof. dr. sc. Stipan Janković, don Marijan Jelenić, doc. dr. sc. Darko Kero, doc. dr. sc. Ivana Kružić, doc. dr. sc. Frane Mihanović, prof. dr. sc. Dragan Primorac, dr. sc. Snježana Štambuk i prof. dr. sc. Katarina Vilović. Autori slikovnog materijala su doc. dr. sc. Frane Mihanović, Zoran Ferencsek, krim. teh. i doc. dr. sc. Ivana Kružić.

Predstavljanje knjige popraćeno je prigodnom izložbom kojom se predstavljaju najvažniji nalazi, ali i prikazuje proces i rezultati fazijske rekonstrukcije sv. Nikoloze.

Svečanosti su nazočili splitsko-makarski nadbiskup mons. dr. Marin Barišić, zamjenica gradonačelnika Grada Splita Jelena Hrgović, predstavnik Hrvatske gospodarske komore Petar Mišević, studentski kapelan don Mihael Prović, predsjednik Gradskog vijeća Vodnja-

na Corrado Ghirardo, vodnjanski župnik don Marijan Jelenić, autori knjige, prorektori Sveučilišta, članovi Senata te brojni gosti.

Mons. Marin Barišić u pozdravu je istaknuo kako mu je drago što je ovaj događaj upriličen u došašću te je to prigoda “da se prisjetimo braće i sestara koji su živjeli u nekom drugom vremenu, ali ih na neki način, zahvaljujući uloženom trudu okupljenog tima znanstvenika, možemo sada ponovno susresti.” Uzvanicima se obratila i zamjenica gradonačelnika Jelena Hrgović i čestitala autorima knjige na vrijednom djelu.

U ime gradonačelnika Vodnjana Corrado Ghirardo sa zadovoljstvom je čestitao i zahvalio rektoru prof. Šimunu Anđelinoviću i njegovu timu za ovaj vrlo zahtjevan rad te vlč. Marijanu Jeleniću.

Prorektor prof. dr. sc. Branko Matulić na početku svečanosti je rekao da se u knjizi i u izložbi vidi “kako vjera i znanost, između kojih inače postoji jaz, mogu biti u suglasju. Što god više promatramo i spoznajemo, znamo da nas ono što je sporedno upućuje na samog tvorca”, zaključio je prorektor Matulić.

Monografiju su predstavili prof. dr. sc. Dragan Primorac, jedan od autora i prof. dr. sc. Gloria Vickov, dekanica Filozofskog fakulteta u Splitu. “Ova knjiga govori, o etici, prošlosti, budućnosti, znanosti, a prije svega o istini. Istina treba biti jedini put u svemu onom što radimo jer nas jedino ona vodi u svijetlu budućnost”, istaknuo je prof. Primorac te zahvalio svim autorima knjige i izložbe na uložnom trudu u prikazu Vodnjanskih relikvija očima znanstvenika te dodao: “Ovo djelo predstavlja prvi prikaz sveobuhvatne, opsežne znanstvene interdisciplinarnе ana-

lize relikvija, odnosno koštanih ostataka, ne samo u Hrvatskoj nego u svijetu.”

“Ovdje je pak riječ o znanstvenoj analizi mnoštva relikvija koja je za cilj, među ostalim, imala i pridruživanje relikvija po osobnoj pripadnosti u odnosu na zatečeni popis s devetnaest imena svetaca” kazala je Gloria Vickov dodavši “kako se u ovoj monografiji, uslijed razvoja tehnologije i znanosti, jasno očituje težnja za multidisciplinarnim pristupom u rješavanju problema, što dovodi do bliske suradnje stručnjaka raznih područja”.

Istraživanje je započelo interdisciplinarnim radom koji je zahtijevao različite metode i pristupe od rendgenske tehnike, koju su radili profesori Janković i Mihanović, do korištenja virtualne autopsije, nove tehnike koja se sada koristi u forenzičkim istraživanjima u sudskim procesima. Relikvije su bile u neadekvatnim uvjetima i jednostavno su vpile da budu znanstveno obrađene, rekao je rektor Anđelinović.

Istog je dana rektor Anđelinović uručio počasni doktorat prof. dr. sc. Mitchellu Hollandu, sa Sveučilišta Penn State, Eberly College of Science, u dvorani Sveučilišne knjižnice.

Prof. Holland je jedan od pokretača suradnje Sveučilišta u Splitu i Sveučilišta Penn State. Voditelj je modula Forenzična kemija i molekularna biologija na Sveučilišnom odjelu za forenzične znanosti. Prigodom uručjenja počasnog doktorata M. Holland održao je predavanje “A Lifetime of Mitochondrial DNA: It’s Essential”.

Svečanom uručjenju prisustvovali su svi autori navedene knjige te izv. prof. dr. sc. Ivica Filipović, pročelnik Sveučilišnog odjela za forenzične znanosti u Splitu, prorektori Sveučilišta, čelnici sastavnica Sveučilišta i članovi Senata te brojni profesori i studenti.

Na svečanosti dodjele počasnog doktorata prof. dr. sc. Mitchellu Hollandu te predavanju knjige i održanom predavanju nazočila je i s. Dobroslava Mlakić, postulatorica kauze službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić. Tom se prigodom susrela i razgovarala s prof. dr. sc. Draganom Primorcem, prof. dr. sc. Šimunom Anđelinovićem, prof. dr. sc. Mitchellom Hollandom, doc. dr. sc. Željnom Bašić, doc. dr. sc. Ivanom Kružić o nekim važnim pitanjima vezanim za posmrtno ostatke Službenice Božje.

Poslanje dva po dva u Rijeci

Bilo nas je tristotinjak na konvenciji poslanja dva po dva u Sarajevu, odakle smo poslani od strane Crkve u sve krajeve Slovenije, Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Srbije, Crne Gore i Makedonije kao što je Isus poslao sedamdesetdvojecu svojih učenika da navještaju Radosnu vijest. Svi su išli sedam dana bez novca, bez mobitela, bez druge odjeće, noseći sa sobom samo Bibliju, časoslov, kronicu i raspelo. Tako su tri ekipe bile poslana u grad Rijeku i okolice.

Mi koji smo bili u Rijeci, prvu večer primljeni smo kod časnih sestara Presvetog Srca Isusova u kući Majke Marije Krucifikse Kozulić. Sestre su nas lijepo primile i ugostile kao samog Isusa Krista i tako smo zahvaljujući s. Dobroslavu upoznali život i djela naše buduće svetice. Bile su iznenađene našim dolaskom i poslanjem, ali su nas radosno i s puno ljubavi prihvatile. Nakon toga išli smo svaki u svoje područje naviještati Radosnu vijest: po bolnicama, kafićima, ulicama, trgovima, stanovima, tj. svakom čovjeku. Spavali smo ondje gdje bi nas primili, ako nas ne bi primili, spavali bismo vani. Doživjeli smo tolika iskustva, i ne samo mi koji smo bili u Rijeci nego i sva braća koja su poslana u druga mjesta, da sva i nije moguće zapisati. Zato ćemo mi ukratko spomenuti samo dva.

Bili smo grupa koja je prolazila po mjestima sjeverno od Rijeke: Klana, Viškovo, Permani, Krastav, Pehlin i drugima. Bila je subota, hodali smo od Klane do Rijeke naviještajući evanđelje ljudima, hodajući smo iskusili odbijanje i prihvaćanje, ali uvijek se pouzdavajući u Gospodina. Spuštali smo se do Pehlina i htjeli smo moliti Večernju, zastavili smo se kraj crkve sv. Franje na Pehlinu. Nekako sam želio euharistiju i na molitvi sam se molio za to, na kraju molitve otvorili smo evanđelje nasumice i dobili smo Zaharijin hvalospjev koji kaže: “Blagoslovljen Gospo-

din Bog Izraelov...” (Lk 1, 68). Nisam razumio zašto to evanđelje, na kraju molitve nastavili smo se spuštati, a neki se čovjek u autu zastavio i dotrčao do nas pitajući jesmo li mi u poslanju dva po dva. Kad smo odgovorili, radosno nas je primio u svoju kuću i doveo nas na euharistiju. U tom trenutku pomislio sam na evanđelje koje smo otvorili nasumice. Shvatio sam da je uistinu blagoslovljen Gospodin Bog Izraelov.

Druga dvojica bila su u centru Rijeke i njezinu zapadnom dijelu. Naviještali su po ulicama, kafićima, bolnicama i po kućama. Iskustva su bila različita: jedan im je čovjek, kad su mu navijestili ljubav Božju, zahvalio rekavši da je baš bio u nekim trpljenjima i da mu je navještaj pomogao, dvije žene u bolnici nakon navještaja bile su preobražene i zadovoljne. Jedan dan, nakon što su puno hodali i usput naviještali, došli su na neko igralište i tu stali da se malo odmire. Bilo je oko 13 sati, mislili su da od ručka nema ništa i da se trebaju malo žrtvovati za Gospodina, ali upravo u tom trenutku Gospodin je poslao dvije žene koje ih nisu pitale ni tko su, ni odakle su, prvo što su rekle bilo je: “Dečki, jeste li vi ručali?” Odgovorili su da nisu, i one su im rekle da mogu ručati kod njih. A kad su bili u župi Sv. Križa, bilo je oko 16 sati i jako vruće, našli su hlad i na betonu, koji je također bio vruć, legli su da se odmire. Jedan od njih je odmah zaspao i nakon 15 minuta probudile su ga kapljice vode, pitao je brata koji je bio s njim što je to? On mu je odgovorio da su i na njega pale i da ne zna odakle. Ustali su, sve pažljivo pregledali oko sebe i iznad sebe, nebo je bilo čisto. Na kraju su zaključili da ih to Gospodin budi da idu evangelizirati. Tako su i učinili i mnogi su slušali njihov navještaj, i bili su zadovoljni.

Samuel i Darko

Velikan

Zvali su ga pogrdnim imenima zbog njegova izuzetno malog i niskog rasta. Pogrdno su se odnosili prema njemu zbog njegova govora. Bili su puni predrasuda s obzirom na njegovo slavensko podrijetlo. Htjeli su da prihvati drugo državljanstvo. Premještali su ga iz samostana u samostan, grada u grad. Međutim, on je ipak ustrajao! Bio je ono što jest! Nije se mijenjao! Nije zaboravio svoju domovinu, podrijetlo, narod. U svemu služeći ono što je vjerovao, ponašao se skromno, ponizno, pun ljubavi i empatije – on je takav bio. Pomagajući svakom tko mu se obratio, stekao je velike simpatije kod ljudi, puka. Usprkos svojim tjelesnim nedostacima, ipak je bio velik; puno veći od mnogih velikana. Na posljetku – postao je svetac!

Da! To je sveti Leopold Bogdan Mandić. Njegova želja za životom bila je da pohodi svoju domovinu, svoj narod. Makar i kada ne bude više na ovoj zemlji, da njegovo tijelo dođe u

njegovu voljenu domovinu kojoj svim srcem pripada. Eto, ta mu se želja ispunila. Ne samo njemu nego svim Hrvatima i ostalim građanima Lijepe Naše. Nama Riječanima treba biti osobita čast što je baš sv. Leopold boravio u našem gradu nepunih mjesec dana 1923. godine. Ovdje je bio ispovjednik u crkvi Gospe Lurdske na Žabici kao franjevac kapucin. Za života je poznat kao neumorni ispovjednik ljudskih duša, savjetnik mnogih koji su mu dolazili. Sve je slušao u tišini.

Nama koji smo ga pohodili sada u 2017. godini kao sveca iznimna je čast i privilegija što smo bili tako blizu njemu i svojom molitvom mu se obraćali. Nama koji smo bili volonteri toga svečanog čina nije bio problem satima čuvati njegovo tijelo u gužvi i usmjeravati ljude da zastanu nad tren pred njegovom poniznom veličinom. Mene se osobno dojmila činjenica da ga je 1983. svetim proglasio sv. papa Ivan Pavao II. Obojica su sada sveci i

obojica su pohodila naš grad.

Naravno, ne smijemo zaboraviti da to nije dovoljno, nego da trebamo težiti promjeni svoga srca. Od svetoga Leopolda trebamo naučiti kako biti skroman, empatičan te kako praštati do zaborava. Svaki egoizam, podmetanje, laži i svaki oblik nebrige za čovjeka mogu samo kratkotrajno donijeti prividno zadovoljstvo. Put u ispravnom smjeru, koliko god to teško bilo, znači odgovarati na patnje i muke i uvijek doći do sretnog cilja. Nije to lako, ali svi mi moramo otići s ovoga svijeta, samo je pitanje imamo li dovoljno vremena ispraviti svoje pogreške.

Zato je krajnje vrijeme za čitavo čovječanstvo, uključujući političare, duhovnike te obični puk, da se preispitamo za svoja dobra, ali i ona loša djela te da preispitamo one situacije kada smo mogli biti bolji i poduzeti dobra djela, ali nismo. Nitko od nas ne bi volio na smrtnoj postelji imati neriješenih stvari na duši koje smo napravili za života te se svi trebamo obratiti dok nam ne bude kasno. O da bismo svi mogli biti ispraćeni s ovoga svijeta poput sv. Leopolda ili na kraju života reći poput Riječke Majke: “Rado ostavljam zemlju jer sam izvršila svoje poslanje.”

Neven Polegubić

Svetac među nama

Trajno si nas u srcu nosio i molitvama pratio
A sada si među nas iz nebeskih visina došao
Nisi ovdje u gostima, nego među svojima
Koji te s ljubavlju i otvorenog srca i ruku dočekuju
Rijeka hodočasnika u kapucinskoj crkvi,
A. D. 2017. u gradu koji teče, ne prestaje
Snaga njenog toka je sad veća sad manja
Dok su izvor i uvir oku skriveni
Duše tražitelja mira i utjehe ih otkrivaju.
Kod staklenog sarkofaga s neraspadnutim tijelom
Malim po ljudskim, a prevelikim po Božjim mjerama
Svaka sekunda ostaje vječno posvećena
I u milosno vrijeme već sada pretvorena.

Živa rijeka volontera sebedarnom ljubavlju
Svima neumorno pokazuju put, pružaju ruku i riječ
Redari odlučno i nježno dotiču ramena
Umornih tražitelja smisla, vjere i nade
Gvardijan blago i brižno stiže na sve strane
I zaboravlja na svoj san i vrijeme služeći hodočasnicima
Fotograf cijelo vrijeme fotografira i želi svima,
Bili domaći ili izdaleka, omogućiti trajnu uspomenu

Dodir ruku po staklu, povlačenje maramica
Poneki naklon, poljubac i dugi pogledi
Nastavljaju svoj put prema svetom Leopoldu
I prenose mu čežnje, uzdahe, molitve i brige
Ljudima prijatelj ih sve nježno i sveto pohranjuje
U ocean ljubavi i prijateljstva svoje punine.

Još je sat do glavne mise prije oproštaja
I broj znatiželjnih vjernika stalno raste
Talijanski kapucin sijede brade drhtavim rukama
Neumorno snima i čudi se ovolikom mnoštvu.

Spontano kreće pjesma aleluja, a zatim krunica
Tako bliska i domaća, koju svi prihvaćaju
Koliko li je samo krunica svetac za života,
Kao i naše bake, majke i obitelji, izmolio?
I njima nebrojene živote utješio i spasio
Te bezbrojne duše od grijeha i neljubavi očistio

Ne mogu zaviriti u nutrine tisuća okupljenih
I vidjeti u njima plodove susreta s Leopoldom
Mogu posvjedočiti o blaženom miru
I neopisivoj radosti koje osjećam u duši
Ona je neusporediva s poznatim radostima svijeta
To je radost Neba koju je sa sobom svetac donio
Neka to Nebo raste u dušama i životima molitelja
Kao sveto sjeme posijano u plodnu zemlju

Čujem kako prijateljica Marija nježnim i pobožnim glasom
Predvodi zasluženu deseticu krunice
Dok pokušavam pronaći prave riječi zahvale
Za ovo sveto vrijeme sa svecem naših korijena
Hvala neka bude naše novo srce i umivena duša
I naš promijenjeni život i trajni hod stazom obraćenja.

Miroslav Radić
Rijeka, 19. rujna 2017.

Više biti

U svijetu nametnutog aktivizma gotovo je nemoguće ugasiti životni motor, ne mislim na prestanak života, na smrt, ne daj Bože, nego suprotno. Mislim na jedan drugi, dublji, stvarniji, smisleniji život od “normalnog”, svakodnevnog, mislim na život punine bitka, jednostavnosti, dubine, duhovni život jednostavno. Život sada, a koji nema cilj izvan sebe ili komu je cilj nešto ili netko. Ne život događaja, doživljaja, egzistiranja, akcije, nečega, nego život koji jest, koji je ništa i ni u čemu nego samo u sebi i za sebe, za Život.

Za to treba imati hrabrosti, odlučnosti i vježbe. Kako je teško ništa ne raditi, isprazniti misli i postojati u sebi u jedinstvu, a da to nije bijeg od svijeta i sebe, da to nije lijenost i kvijetizam. Tko nam je i kada u životni program usadio nužnost da stalno moramo nešto raditi, misliti, planirati, govoriti, pjevati, zabavljati se, ići, stići...

Kako se trenutci kada svjesno prekidamo svaku radnju i misao čine beskrajno dugi i teški i neispunjeni. A trebalo bi biti suprotno - da to budu sekunde, minute ili, daj Bože, sati lakoće, ljepote, ispunjenja, mira, ljubavi. Da, ljubavi ne prema nečemu ili nekome, nego prema svemu i svakomu. Ovo pišem samo nakon pomisli na takvo stanje duha i tijela, a i nakon malog iskustva takvog vremena.

Marija Krucifiksa Kozulić je znala biti, biti u Duhu, biti u ljubavi, biti u molitvi, biti u Bogu, biti za bližnje. Stoga će uskoro i blažena biti.

Ja i ti imamo neugasivu čežnju biti novi čovjek, a zašto to ostaje samo čežnja ili sve ostaje samo na pokušajima ili u mislima?! Ljubav je odgovor. Ljubav koju trebamo, a če-

sto je nemamo ili je nemamo dovoljno, koja bi nas uzela za ruku i povela u svoja prostranstva i svoje blizine i dovela nas do Božjeg ogleдалa gdje bismo se jednim pogledom potpuno vidjeli i nanovo stvorili, rodili,

preporodili posvetili i oživjeli. Oživjeli vječnošću u sadašnjosti za vječnost. To je ono za čim čežnemo, što možemo postići, a ipak ne postižemo.

Upregnimo sve snage svojih ograničenih kapi ljubavi i usmjerimo ih k slapu njegove ljubavi i dopustimo da nas taj slap prekrije, preplavi, natopi, obnovi, uroni, prožme i sažme. Da budemo jedno u sebi i jedno u Ljubavi i s Ljubavi i živimo za Ljubav i od Ljubavi dok ne dođemo iz života s Ljubavi u život u Ljubavi. Ne, nisam sanjao, budan sam jer je tek treća popodnevna ura. Ura kad je Ljubav umrla da bi ljubavi živjele do susreta s Ljubavlju.

Miroslav Radić

Razgovor učenica u Postulaturi

Osnovna škola "Kozala" u Rijeci pod vodstvom vjeroučiteljice Ivanke Volarić prošle je školske godine 2016./2017. odabrala projekt Marija Krucifiksa Kozulić. Cilj je ovoga projekta želja za upoznavanjem života i djela naše sugrađanke, Riječke Majke, Marije Krucifikse Kozulić. Stoga su učenice 5a razreda Sara Pavlović, Ana Marija Perković i Magdalena Maslak razgovarale sa s. Dobroslavom Mlakić, postulatoricom kauze za proglašenje blaženom utemeljiteljice riječke Družbe sestara Presvetog Srca Isusova.

Sara: Riječka Majka Marija Krucifiksa Kozulić osnovala je Družbu Presvetog Srca Isusova u Rijeci 6. srpnja 1899 godine. Je li se nešto promijenilo u vašem apostolatu od početka do danas?

S. Dobroslava: Ponajprije želim reći da je karizma sestara Presvetog Srca Isusova nasljedovati Isusa i živjeti evanđelje u poniznoj i milosrdnoj ljubavi koju smo osobito pozvane očitovati u odgojno-obrazovnoj djelatnosti s djecom i mladeži, osobito potrebitima, po uzoru na našu utemeljiteljicu službenicu Božju Majku Mariju Krucifiksu Kozulić. U duhu svoje karizme pozvane smo "utažiti žeđ rassetom Kristu" u svakom potrebitom i siromašnom, malenom, bolesnom i umirućem jer Majka Utemeljiteljica je temelj za svoj apostolat našla u evanđeoskoj riječi: "Što god ste učinili jednom od ove moje najmanje braće meni ste učinili" (Mt 25, 40).

Majka je započela s odgojem djece i mladeži u svojim ustanovama, dakle institucionalnim

odgojem sestre su se bavile sve do poslije Drugoga svjetskog rata i svi samostani Družbe bili ujedno su bili i zavodi za siromašnu djecu. No nakon Drugoga svjetskog rata, kada je sestrama zabranjen rad s djecom i mladeži, sestre su, osluškujući potrebe vremena, u doba komunističkog režima u našoj domovini, odlazile na župe i preuzimale razne vrste apostolata - od brige za župna kućanstva, katehizaciju djece, orguljašku službu te rad s bolesnima i umirućima po bolnicama i u domovima za starije osobe. Također u vrijeme Domovinskoga rata sva je Družba bila u službi prognanih i izbjeglih. Dakle, u svakom povijesnom razdoblju u našoj domovini dolazilo je i do promjena u apostolatu sestara. Danas se sestre vraćaju na svoje izvore i rade u svojim, ali i crkvenim ustanovama s djecom i mladeži, bolesnima i umirućima.

Ana Maria: Cijela obitelj Kozulić neprestano je s vjerom i nadom molila. Koliko je danas vjera zastupljena u obiteljima?

S. Dobroslava: U obitelji Kozulić vjera i molitva bile su vez jedinstva i blagoslova. Cijela obitelj nedjeljom je sudjelovala na sv. misi. Dakle, živjeli su od euharistije. Roditelji Marije Kozulić imali su kućnu kapelicu na Pečinama u kojoj su zajednički molili. Budući da je Marijin otac Ivan Matej bio pomorac, često su hodočastili Majci Božjoj Trsatskoj i molili za njegova sretna putovanja i povratak kući. Marija je u obitelji naučila moliti, ali i pomagati majci u kućanskim poslovima i brizi za braću i sestre. Obitelj Kozulić bila je otvorena životu jer su imali brojnu djecu. Bila je to skladna obitelj u kojoj su svi zajedno molili i radili. Istina je da danas nije lako obiteljima jer i očevi i majke rade pa su premalo vremena sa svojom djecom te je u toj rastrganosti zanemarena i obiteljska molitva. Međutim, opet ima nade jer sve više obitelji se budi u vjeri i nadamo se da će se sve više vraćati Bogu od kojega jedino svi možemo, kao narod i domovina, očekiva-

ti blagoslov.

Magdalena: Kako se zovu duhovnici koji su pratili Mariju Krucifiksu Kozulić?

S. Dobroslava: Marija Kozulić odmalena je bila pobožna i težila je za dubljim duhovnim životom. Imala je redovno ispovjednike i duhovnike. Prvi je njezin duhovnik bio kapucin fra Samuel Maurović. Slavio je misu u obiteljskoj kapelici Kozulića na Pečinama. Kad je Marija Kozulić otišla u Trst, redovno se javljala svome duhovniku. Fra Samuel je za nju jednom rekao da je predodređena za velika Božja djela. Drugi je bio fra Arkandeo iz Camerina koji je osnovao Udrugu Kćeri Presvetog Srca Isusova kojoj se Marija pridružila u Trstu. Fra Arkandeo ju je kao ispovjednik i duhovnik pratio 20 godina i zajedno s njom je osnovao Družbu Presvetog Srca Isusova. Treći njezin duhovnik bio je fra Karlo iz Pordenonea, kapucin. Kad se Marija Kozulić vratila u Rijeku, neko joj je vrijeme duhovnik bio i isusovac o. Felice Pozzi. Majka Marija Krucifiksa imala je redovne duhovnike jer je težila za svetošću.

Sara: Koje godine je otvoreno prvo sirotište i koliko je bilo djece?

S. Dobroslava: Marija Kozulić otvorila je u Rijeci 1895. Zavod za siromašne. U Zavodu je najprije bilo oko 30 djece, a kada je izgradila drugu zgradu na Pomeriju primala je oko 70 djece. Nakon Rijeke drugo sirotište je bilo u Risiki u koje je Majka smještala do 22 djece.

Ana Maria: Jesu li neka djeca bila kod vas kao siročad kad ste postali časna sestra?

S. Dobroslava: Cijeli novicijat kad sam se pripremala da postanem časna sestra radila sam s djetecom među kojima je bilo i siromašne djece i djece bez roditelja.

Magdalena: Gdje imate samostane u Hrvatskoj?

S. Dobroslava: Naše sestre žive i djeluju u Kući utemeljenja Družbe na Pomeriju u Rijeci, u Kući matici Družbe na Drenovi u Rijeci, u samostanima u Kraljevici, Crikvenici, u Svetom Vidu Dobrinjskom i u Omišlju na otoku Krku te u Zagrebu,

Slatini i Otočcu gdje smo sagradili prvi samostan u Lici poslije turskih vremena. Osim samostana sestre su prisutne i u nekim crkvenim ustanovama i na župama.

Sara: Koliko časnih sestara ima vaša Družba? Osjeća li se kod vas kao i kod drugih redovničkih zajednica manjak zvanja?

S. Dobroslava: Osjeća se manjak zvanja, ali živimo u nadi da će se mlade djevojke i danas odazvati Gospodinu i živjeti karizmu Majke Marije Krucifikse koja je aktualna u svakom vremenu. Uvjereni sam da ovome svijetu treba redovnica koje će danas živjeti i pronositi karizmu Riječke Majke. Družba danas ima oko 100 sestara.

Ana Maria: Marija Krucifiksa Kozulić bila je žena koja je činila velika djela. Koja Vam se njezina osobina najviše sviđa?

S. Dobroslava: Da, Majka Marija Krucifiksa Kozulić činila je velika djela. Posebno mi je drago što je živjela među siromašnima za siromašne, mamine i potrebite. U životnim teškoćama nije klonula, nego kaže: "Bogata sam jer imam Boga." Svjedočila je ljubav Božanskoga Srca svima potrebnima.

Vjeroučiteljica Ivanka: Što možete poručiti današnjim mladima?

S. Dobroslava: Poručila bih da se mole za dar vjere i u toj vjeri da se ne boje ničega u životu. Ako ih Bog zove, neka nam se pridruže da zajedničkim snagama svjedočimo ljubav i dobrotu Presv. Srca u Crkvi i svijetu. Potrebni su danas ovom svijetu oni koji će svjedočiti poniznom i milosrdnom ljubavlju potrebitima, siromašnima i rubnima po uzoru na Riječku Majku.

Zahvaljujem sestri Dobroslavi na svakoj njezinoj pomoći koju nam je pružila u ovom projektu i na njezinu vremenu. Na svakoj njezinoj toploj riječi, dobroti i molitvi.

Razgovarale:

Sara Pavlović, Ana Marija Perković i Magdalena Maslak, učenice 5a OŠ "Kozala" i vjeroučiteljica Ivanka Volarić

Nada siromaha

U mislima si mi, draga Majko. Božić je opet na vratima. Isus traži neki kutak u ovom svijetu, ali za njega nema mjesta u betlehemsom svratištu. U riječkom, toliko stoljeća kasnije, našao je svoje mjesto, i ne samo on nego i toliki drugi, jer je naišao na Tvoje otvoreno srce, na otvorena vrata Tvojega doma.

U jednom susretu, samo Tebi znanom, Srce je pronašlo Tvoje srce, dotaknulo ga i preobražavalo u sebe. Kad si odlučila, mila Majko, ići za Kristom, u stopu si ga slijedila, nasljedovala si njegove riječi i djela. Ljubav njegova blagog Srca prelijevala se u Tvoje siromašno i strpljivo srce. Osjećala si njegovu ljubav, njegove boli. Ono što je njemu bilo na srcu, postalo je prevažno i za Tebe. Svakojaki siromasi, odbačeni, žalosni, nevoljeni, oni na rubu... Čekali su Tebe. Drugi ih nisu čuli, vidjeli, otvorili svoja vrata, pružili komad kruha, dali nadu.

Blago siromasima duhom... blago ožalošćenima... blago krotkima... blago gladnima i žednima... blago milosrdnima... Da, blago i Tebi, Majko, jer si u svom srcu prebivala riječi i željela na njih odgovoriti. Blago i Tebi jer si ozbiljno shvatila Kristov govor i njegovu ljubav osobito prema siromasima, i onima duhom, i onima bez krova nad glavom. Ti svojim siromasima, dobra Majko, nisi postavljala brojna pitanja, nego si ih primala objeručke, srcem majke. Nisu se morali pred Tobom opravdavati zbog svojega siromaštva, nisi ih osuđivala, nego upravo prihvaćala onakvima kakvi jesu. Živjela si za njih i ljubila ih svojim velikodušnim srcem. Ti si u njihovim životima bila donositeljica nade, nade da još ima ljubavi i dobrote na ovom svijetu, u njihovu svijetu patnje i ostavljenosti.

Da, mila Majko, bila si tračak nade koji se nije gasio. Znala si da onomu koji izgubi sve, ne smije biti oduzeta i nada. Uronjena u Krista, u svoju nadu, u Onoga koji Te jačao svojom snagom, mogla si i druge hrabriti u njihovim, često beznadnim životnim situacijama. Nadu koja Te nosila u svim pothvatima crpila si u pogledu na križ, u ljubavi koja Ti je davala snagu za svaki korak prema drugima. Znala si reći: "Oh tko bi ikada mogao izgubiti nadu u Tebe, o Gospodine? Učini me dostojnom da mogu uvijek vidjeti divna i čudesna djela Tvoje beskrajne dobrote!" Zato se Tvoj pogled nije zaustavljao na izvanjskom, nije bio pristran, prodirao je u dubine duša u kojima si vidjela neslućene mogućnosti. Ti nisi odustajala kad bi se pojavila koja poteškoća. U nadi protiv svake nade hrabro si kročila naprijed vjerujući i nadajući se da Bog, onima koji ga ljube, sve okreće na dobro. A ljubila si ga, Majko, svim srcem, i ne samo njega. Ljubila si i svoje siromahe, one koji Ti nemaju čime uzvratiti osim ljubavlju. Nisi im davala od svojega suviška i nisi ostavila ništa za sebe, nego si sve njima darovala, sav svoj život i sve vrijeme.

Znala si, Majko, da je najteže nadati se u vremenu koje sporo prolazi, a težina života postavlja pitanja na koja se ne naziru odgovori. Vidjela si u malenima i neznatnima mnogo više negoli drugi. Vidjela si ono što mogu postati i sve si činila da im pomogneš u tome. Bila si na njihovoj strani. Bezuvjetno. Pružila si im priliku i time si im dala nadu. Nadala si se s njima i učila ih nadati se.

Dobra Majko, i za nas danas Ti si učiteljica nade. Osluškujem Tvoje riječi: "Pitajte ga mnogo i s velikim pouzdanjem, molite za sebe i za sve svoje. Tko moli, prima. Tko se svemu nada, sve prima". Hvala Ti što si nam svojim životom pokazala kako se osloniti na Boga i nadati se, i postići, jer Bog svoje ne ostavlja.

s. Lidija Turić, SCJ

Hvala ti, Majko Marijo, što si me pozvala...

Izvodači pjesme u čast Majci Krucifiksi

Rijetko sam prije razmišljala o milosti koju imamo živeći u gradu u kojem je živjela naša Majka Marija Krucifiksa Kozulić. Stoga me Majka na to morala podsjetiti. Hvala Majci Mariji što nas nikad ne zaboravlja.

Prije nekoliko godina otkrilo se da je dominikanski samostan u Rijeci povijesno mjesto s vrijednim arheološkim podzemnim svijetom. Stoga su se obavljali radovi koji su obuhvatili i malu kapelicu izgrađenu u čast Gospe od Milosti, a posvećenu Bezgrješnom Začecu. Znajući da bi ocima dominikancima dobro došla pomoć, kad su radovi konačno završeni mama i ja smo se ponudile doći urediti je. I tako smo tijekom dva dana pokušavale kapelicu dovesti do ponovnog sjaja. Za mene je ovo bilo posebno mjesto jer sam se kao dijete često u njoj molila dolazeći na vjeronauk u susjednu dvoranu. A u njoj su se dogodila i kršenja moje četvero braće i sestre. Oltar na kojem je Svetohranište bio je

pun građe i prljavštine. Pokušavala sam očistiti koliko sam mogla, no onda sam se našla u situaciji da sam se nekako morala popeti, podignuti. Svjesna svetoga mjesta, odlučila sam to učiniti klečeći na oltaru i dosegnuti rukom u visinu koliko god sam mogla. Dok sam tako klečala i čistila, cijelo vrijeme sam molila. Moja molba našem Ocu bila je da usliši sve molitve koje su izrečene pred ovim Svetohraništem kroz povijest, živih duša kako bi zadobile ono za što su molile, a pokojnih duša da ih blagoslovi životom u vječnosti te po njihovu zagovoru nastavi poslanja koja su imale na ovome svijetu. Nisam ni slutila što sam izrekla...

Nakon nekoliko godina, moj prijatelj Vlaho Prohaska i ja započeli smo se autorski baviti duhovnom glazbom, on kao kompozitor, a ja kao tekstopisac. Kao reakciju na jednu od naših pjesama koje su javno predstavljene, s. Dobroslava Mlakić je spomenula mojoj mami

da joj se pjesma sviđa i da žali što nema tako lijepe pjesme koja bi opjevala život Majke Marije Krucifikse. Te riječi su mi se usadile u mislima i razmišljala sam bi li Vlaho i ja bili dostojni tako važnoga zadatka. U sebi sam neko vrijeme osjećala da imam poziv kojem se moram odazvati. Nisam se ni snašla, a pjesmom smo već oživjeli lik naše Majke Marije, apostola Rijeke.

Gorjela sam od želje da upoznam bolje Mariju koja je na toliko načina oplemenila ovaj grad. Uživala sam čitajući detalje iz njezina života, a istovremeno strahovala hoću li tako bogat život jedne svetice moći svesti na nekoliko strofa koje će prodrijeti do tuđih srca. Znala sam reći obitelji i prijateljima da strahujem hoću li moći riječju i glazbom opjevati ovaj veličanstven životopis. To je za mene bio velik izazov.

Čitajući o njezinu životu, Marija Krucifiksa postala je moja prijateljica. Žudjela je ispuniti svoju misiju, baš kao što i moje srce žudi pred Bogom za spoznajom svojih poslanja. Gledala sam sebe kroz Majku Mariju, njezino srce koje ljubi pomagati, koje osjeća tuđu patnju, nemoć, potrebu... A time sam sve više upoznivala Isusovo Srce. Majka me

provela kroz milosno putovanje koje me svakim danom mijenjalo. A onda sam naišla na podatak koji me šokirao. Upravo je kapelica koju smo mama i ja uređivale bila mjesto na koje je Majka Marija dolazila sa svojim budućim sestrama na klanjanja i susrete koji su prethodili utemeljenju Družbe Presvetog Srca Isusova. Pred ovim Svetohraništem je Majka Marija predala Isusu tolike molitve. Postalo je jasno da njezine davno izgovorene riječi i misli, kao i moje u sadašnjosti, nisu mogle biti slučajnost. Još nevjerojatnije je da je moja mama samo nekoliko godina prije osjetila potrebu da naslika nekoliko portreta Majke Marije i daruje ih riječkom nadbiskupu i samostanu sestara.

Uvjerenam da je Majka Marija pozvala i povjerala i meni i mojoj mami ove zadatke. Čini se da je u moju kuću njezina prisutnost ušla davno prije nego sam je konačno upoznala. Hvala Majci što bdije nada nama i svojim zagovorima ljubi svoje duhovne kćeri. Neka nam uvijek daje ustrajnost da gledajući na nju pratimo i pokušamo živjeti i svoj sveti put slijedeći Presveto Srce Isusovo.

Barbara Brezac Benigar

MARIJA KRUCIFIKSA KOZULIĆ

1. A: Potječe iz doma Kozulić kojeg vjera krasi
Sruši im se obilje te postadoše siromasi
Petero djece upознаše Boga
Učeci od svoje majke i od oca svoga

2. A: Marija se isticala žudnjom da se preda Kristu
Krhkog zdravlja sve otrpi dijeleć ljubav uvijek čistu
Bog joj udijeli talente i dare
Za sve duše koje preda On providi milodare

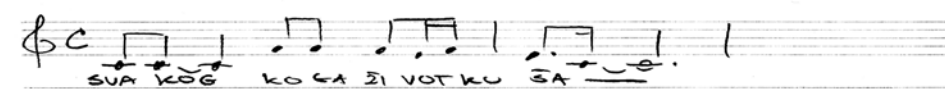
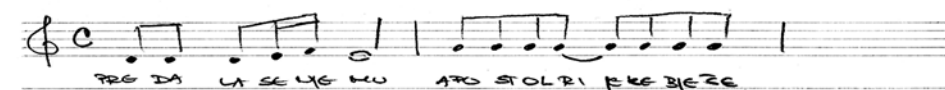
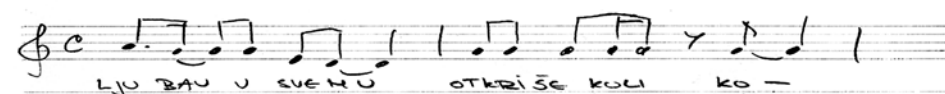
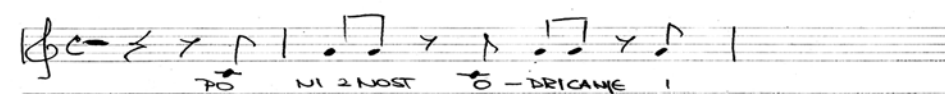
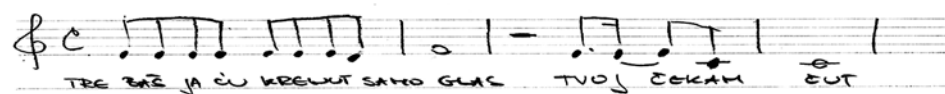
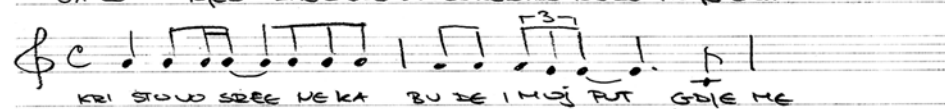
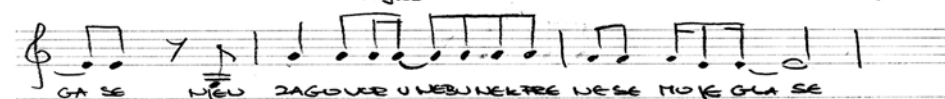
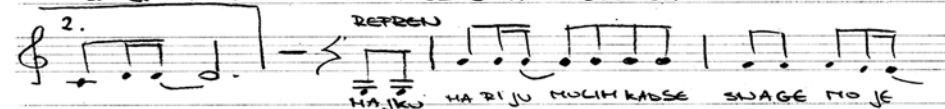
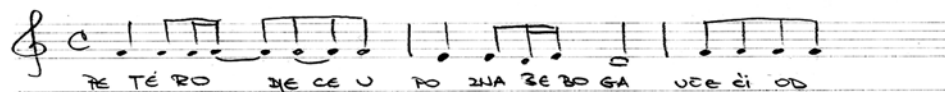
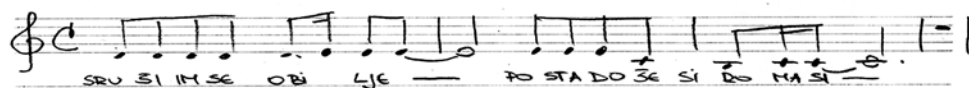
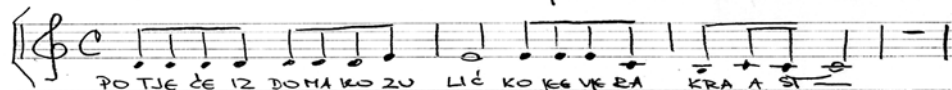
Refren: Majku Mariju molim kad se snage moje gase
Njezin zagovor u Nebu nek' prenese moje glase
Kristovo srce neka bude i moj put
Gdje me trebaš ja ću krenut samo glas Tvoj čekam čut

B: Poniznost, odricanje i ljubav u svemu
Otkriše koliko predade se ona Njemu
Apostol Rijeke bješe ova sveta duša
Izbavi iz nevolje svakog koga život kuša

3. A: Siromašne, ostavljene, napuštene u boli
Djevojčice su pronašle srce Majke koja voli
Raspeta il' Krucifiksa uzela je ime
Pozivajući svoje sestre koje se u Družbu prime

Barbara Brezac Benigar

Majka Marija krucifiksa Kozulić

tekst: Barbara Brezao Benigar
glasba: Marko Pichanec

01. 12. 2019.

Svakodnevno vas u molitvi prinosimo i povjeravamo Kristovu Srcu i zagovoru službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić

Draga sestra Dobroslava, od srca Vam hvala što ste mi se javili. Moje molitve su Vam bile sljedeće: molitva za djecu u školi da ne dobiju lošu ocjenu, na poslu imam jednu kolegicu koja mi je jako zagorčavala život i kad god bi Majku zamolila da me preseli od nje, mene bi poslali na drugo radno mjesto i tada bi imala mira. Sada pred malo muž mi je trebao otići raditi u Italiju, a imala sam pir u Dalmaciji. Bila sam tužna što on ne može ići s nama, ali dva dana prije toga uz pomoć ove molitve rečeno mu je da ne ide na put i tako je cijela obitelj bila zajedno. Evo ovo Vam je ukratko, ali moje molitve Majci Mariji Krucifiksi Kozulić traju dugi niz godina i trajat će. Hvala Vam još jedanput, lijepi pozdrav i neka Vas i sve Vaše prati dragi Bog i Majčica Božja od srca Vam želim, a ovu molitvu preporučila sam i preporučit ću svima koji vjeruju, ali i oni koji ne vjeruju.

M. M., 16. studenoga 2016.

Draga Majko Krucifiksa, molim te za zdravlje moje obitelji i bližnjih, za moju skrovitu želju vezanu uz moje zaposlenje i pronalazak svoje srodne duše! Molim te i za razrješenje situacije s mojom kolegicom na poslu; podari joj zdravlje i vedar duh i povratak njezinim obvezama na poslu. Utjecat ću se u tvoje moćne molitve i nadalje jer znam da ćeš ti najbolje posložiti stvari!

Nikolina, 21. srpnja 2017.

Hvala ti draga Majko Krucifikso na svoj tvojoj dobroti što si učinila za najmanju tvoju braću i sestre to jest za Gospodina. Molim te za tvoj zagovor kod Gospodina za mene i Mariju i čitavu moju obitelj. Unaprijed ti zahvaljujem na uslišanju.

A. M. P., 5. kolovoza 2017.

Draga Majko, tolike milosti sam primila, hvala Ti do vijeka. A ova molitva po nakani neka bude da sljedeće godine postanem baka. Ti si, Marijo, najbliže Bogu šapni mu moju veliku želju. Amen.

Jelka, 5. kolovoza 2017.

Majko Marijo Krucifikso, molim te da ozdraviš moju sestru i vratiš je kući potpuno zdravu. Molim te blagoslovi moju obitelj. Hvala ti, Majko.

N. N., 5. kolovoza 2017.

Con imensa stima per la vita della Madre Fondatrice chiedendo della preghiera per mia mama Dina, Maro, Rita e per tutta la Famiglia che fosse vegliare su di noi e darci forza e coraggio.

M. M. Rita, 18. kolovoza 2017.

Dolazeći u poslanje dva po dva, kao siromasi; bez lipe u džepu, bez torbe, dva para odjeće ili obuće, primljeni smo od sestara – žena nadahnutih primjerom Majke Marije Krucifikse Kozulić, tako na najbolji način nastavljaju njeno djelo, ali u prilikama suvremenog svijeta. Zahvalni Bogu, njemu jedinomu u svemu i iznad svega molimo ga za sestre ovog samostana kao i za proglašenje blaženom Majke Marije Krucifikse. Sve na veću slavu Božju.

Ante D. i sudrugovi, 25. kolovoza 2017.

Draga Majko,

imam puno riječi, ali i male riječi. Puno misli i malo misli. Hvala na svemu. Hvala što sve više ulazim u Isusov život i što me sve više ispunja. Hvala što sve više, svakim danom otkrivam kako je On uvijek bio sa mnom u mom životu iako to nisam znala. Hvala.

I., 25. kolovoza 2017.

Hvala ti, Majka Marija Krucifiksa Kozulić, za sve molitve koje upućuješ Gospodinu za mene i moje. Hvala Gospodinu za zdravlje koje mi je udijelio po zagovoru drage Riječke Majke. Hvala i za molitve, draga Majko, koje upućuješ za moju obitelj, za mir i blagoslov i za krštenje Gabrijela. Odana ti, Marija.

28. kolovoza 2017.

Blagdan sv. Mihaela, Gabrijela i Rafaela 2017.

Pjesnik reče: “Za let si dušo stvorena!” Eto to je bila M. Marija Krucifiksa Kozulić, upravo “za let stvorena”, a Bog je onaj koji je upravljao njezinim radom, da se usprkos svim protivštinama očuvalo ovo djelo ljubavi prema Isusu koji se poistovjetio s malenima!

P. J.

Draga Majko, pomози mojoj obitelji da shvati veličinu tvoje ljubavi prema potrebitima i siromašnima. Molim te za zdravlje cijele moje familije. A za mene i Darka pokaži put u budućnost. Hvala ti, Majčice, za svu ljubav koju si dijelila potrebitim.

Tvoja K. Z., 29. rujna 2017.

Zahvalna sam mnogim sestrama na molitvama po zagovoru službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić, na uslišanim molitvama u najvećim potrebama, na uslišanijima. Preporučam i dalje u molitve svoje članove obitelji posebno jednog člana za kojega se preporučam u molitve i s vjerom očekujem milost Božju po zagovoru drage službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić. Bogu hvala. Hvala Vam drage sestre!

*Mama B. s mužem i sinovima
Rijeka, 28. listopada 2017.*

Vatikanski Radio

Papin glas i glas Crkve u dijalogu sa svijetom

Slušatelji Vatikanskog radija već dulje vrijeme imaju priliku slušati posebne priloge posvećene službenici Božjoj Majci Mariji Krucifiksi. Svakog 29. u mjesecu emisiju o krepostima i crticama iz života Riječke Majke priprema Helena Anušić, voditeljica Ureda za odnose s javnošću Riječke nadbiskupije, u suradnji s postulatoricom kauze s. Dobroslavom Mlakić. Program Vatikanskoga radija na hrvatskome jeziku (www.radiovaticana.va) emitira se svaki dan u 18.50 sati, s reprizom u 4.50 sati za drugu stranu Zemljine polutke. Repriza isključivo za slušatelje na području grada Rima je u 7.20 sati. Program Vatikanskoga radija na hrvatskome jeziku prenose Radio Marija, Hrvatski katolički radio, Radio Mir - Međugorje i Radio Vrhbosanske nadbiskupije.

U redovitom mjesečnom prilogu o životu i djelovanju službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić u lipnju, mjesecu posvećenu Presvetom Srcu Isusovu, slušatelji Vatikanskoga radija imali su priliku slušati kako je Službenica Božja duboko bila prožeta ljubavlju i pobožnošću prema Presvetom Srcu Isusovu i milosrdnom ljubavlju prema potrebitima. Budući da na svetkovinu Presvetog Srca Isusova najdublje i najiskrenije treba odjekivati u našem srcu molitva: "Isuse, blaga i ponizna Srca! Učini srce moje po srcu svome", s. Dobroslava je istaknula koliko je u Majkinu srcu bila ukorijenjena ta molitva, ali i kako je kroz život hodila putem kreposti poniznosti te majčinskom blagošću i nježnošću prema svojim sirotim djevočicama.

U kolovozu, pri kraju ljetnog odmora ili školskih praznika, zanimljivo je bilo čuti kako se Majka Marija Krucifiksa odnosila prema radu, kako je vrednovala rad i što je sve radila. Naime, Majka je bila velika moliteljica, ali i velika pastoralna djelatnica. Ona je imala sveti odnos prema radu. Nепrestana molitva i neprestani rad – Ora et labora – moliti i raditi. Majka je molitvu pretvorila u život i sav svoj rad. Sva njezina djela bila su plod njezine

čvrste vjere i trajne molitve. Njezina je temeljna karizma i karizma Družbe sestara Presvetog Srca Isusova biti za druge, služiti drugima, a osobito siromašnima i svima potrebitima.

U rujnu, o proslavi Dana Riječke Majke, koji su bili ispunjeni duhovnim i kulturnim programima kojima je Družba ove godine obilježila 165. obljetnicu rođenja i 95. obljetnicu blažena preminuća Službenice Božje izvijestila je s. Dobroslava te i o proslavi 110. obljetnice obnovljene odgojno-obrazovne ustanove i druge zgrade Zavoda Presvetog Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci u kojoj deset godina djeluje Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić. Prigodom tih obljetnica objavljene su dvije knjige: Majka Marija Krucifiksa u Risiki i monografija o odgojno-obrazovnom radu Doma.

Službenica Božja Majka Marija Krucifiksa bila je graditeljica karitativnih ustanova. Ove godine navršilo se također i 110 godina od otvorenja kapele Presvetog Srca Isusova koju je izgradila na Pomeriju u Rijeci. Poseban prilog na Vatikanskom radiju o tome je bio u listopadu.

Mjesec studeni započinje svetkovinom Sviiju svetih, a potom se sjećamo na Dušni dan svih naših dragih preminulih. Time nas Crkva poziva i potiče na svetost vlastitog života i molitvu za sve naše pokojne, odnosno molitvu i žrtvu za spasenje svih ljudi. Majka Marija Krucifiksa ne samo da je nastojala koračati i uspinjati se osobno do vrhunca svetosti nego je čitav svoj život, u svakom radu ili apostolatu, molitvi i žrtvi, brinula za spasenje svake osobe. Nosila je u svome srcu veliku brigu za spasenje svih ljudi. Majka Marija Krucifiksa svima nama može biti uzor u nastojanju oko vlastita hoda prema svetosti života i spasenjskom djelu otkupljenja svih ljudi po djelima ljubavi i molitvi, govorila je s. Dobroslava na Vatikanskom radiju na kraju studenoga.

Emisije se mogu poslušati na mrežnoj stranici Družbe www.sestre-scj.hr (Mediji o Majci).

Dan Službenice Božje

Svakog 29. u mjesecu obilježavamo u našim zajednicama Dan naše utemeljiteljice službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić.

To je ujedno dan molitve za njezino što skorije proglašenje blaženom te za sve potrebe i nakane njezinih štovatelja.

Kuća matica "Nazaret", Rijeka, Cvetkov trg 5

Sвета миса u 7 sati

Euharistijsko klanjanje od 9 do 12 sati

Samostan Presv. Srca Isusova, Rijeka, Pomerio 17

Sвета круница u 17.30 sati

Sвета миса u 18 sati

Euharistijsko klanjanje

Kuća novicijata, Zagreb, A. Alagovića 44

Euharistijsko klanjanje od 8.30 do 12 sati

Župna crkva sv. Nikole u Kraljevici

Sвета миса u 9 sati

Samostan Bezgrješne Djevice Marije

Kraljevica, Strossmayerova 14

Euharistijsko klanjanje od 18 do 19 sati

Župna crkva Presvetog Trojstva u Otočcu

Sвета миса u 18 sati (ljeti u 18.30 sati)

Euharistijsko klanjanje

Samostan Gospe Lurdske u Slatini

Euharistijsko klanjanje od 7.30 do 18.30 sati

Sвета миса u 18.30 sati

Katedrala Navještenja BDM u Gospiću

Sвета миса u 18 sati (ljeti u 19 sati)

Euharistijsko klanjanje

MILODARI ZA RAD POSTULATURE I PRETPLATE ZA GLASILO “RIJEČKA MAJKA”

Rad u Postupku za proglašenje blaženom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić uzdržava se dobrovoljnim priložima štovatelja, molitelja i prijatelja Službenice Božje. I do sada je bilo dobročinitelja i podupiratelja rada na njezinu proglašenju blaženom i svima im svesrdno zahvaljujemo za svaki i najmanji dar. Za sve dobročinitelje dnevno molimo u svim našim zajednicama sestara Presvetog Srca Isusova.

Milodare za rad Postulature i pretplate za glasilo “Riječka Majka” slati na račun:

Družba sestara Presvetog Srca Isusova
Postulatura službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić
HR – 51 000 RIJEKA, Pomerio 17
Kunski račun: HR 13 2340 0091 5106 2396 6

Uplata iz inozemstva:
HR 13 2340 0091 5106 2396 6
Privredna banka Zagreb d.d., 10 000 Zagreb, Radnička cesta 50, Hrvatska
Swift code: PBZGHR2X

Majka Marija Krucifiksa Kozulić činila je velika apostolska djela s vjerom u dobrotu Božju koja se očituje po dobroti ljudi. U tom duhu, poštovani i dragi čitatelji i štovatelji službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić, obraćamo vam se ovom molbom.

*“Sigurno tko Bogu što daruje
stotruko će primiti
na ovom svijetu,
a vječni život
na drugom svijetu.”*

Majka Marija Krucifiksa Kozulić

Molitva za beatifikaciju službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić

Gospodine Bože,

Ti si odabrao

*Majku Mariju Krucifiksu Kozulić
da širi ljubav Tvoga Božanskoga Srca
među malenima i najpotrebnijima.
Proslavi svoju Službenicu čašću oltara
da nam bude primjer i zagovornica
na našem životnom putu i radu
za rast Tvoga Kraljevstva na zemlji.*

*Ponizno Te molim da mi
po njezinu zagovoru udijeliš milost
za koju Te sada posebno molim...*

*Po Kristu Gospodinu našem. Amen.
Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu...*

Naslovnica: *Kip Bezgrješne u kapeli Kuće utemeljenja Družbe*
Četvrta stranica omota: *Djeca iz dječjeg vrtića "Mima" kod Majke Mime*

